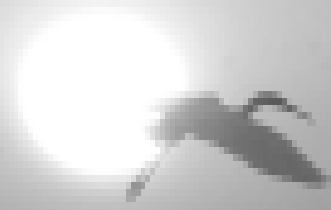

ജീവമൊഴികൾ

വാല്യം 2

ഫെബ്രുവരി 2004

ലക്കം 2

പുതിയപംക്തി ആരംഭിക്കുന്നു:
അല്പകാര്യങ്ങളുടെ ദിവസം
സാക്ഷ്യമെന്ന ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ

യേശുവിന്റെ അദ്വിതീയത

ഒരിക്കൽ സാധു സുന്ദർസിങ്ങിനോട് സംസാരിക്കവേ ഒരു പ്രൊഫസർ ഇങ്ങനെ ചോദിച്ചു “നിങ്ങളുടെ പഴയ മതത്തിലില്ലാത്ത എന്താണു നിങ്ങൾ ക്രിസ്തീയതയിൽ കണ്ടെത്തിയത്?”

“അത്, യേശുക്രിസ്തുവിനെയാണ്” സാധു മറുപടി നൽകി.

സുന്ദർസിങ്ങിനെ ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിലേക്കു വലിച്ചിഴയ്ക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ പ്രൊഫസർ വീണ്ടും ചോദിച്ചു. “ഉവ്വ് അത് എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ മുന്പില്ലാതിരുന്ന എന്തു പ്രത്യേകമായ തത്വമാണ്, ഉപദേശമാണ്, നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ കണ്ടെത്തിയത്?”

“ഞാൻ കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്ന ആ പ്രത്യേകമായ കാര്യം ക്രിസ്തുവാണ്.” സാധു വീണ്ടും ശാന്തമായി മറുപടി നൽകി.

പ്രൊഫസർ തിരിച്ചും മറിച്ചും എല്ലാം ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടും യേശുക്രിസ്തുവിന് അപ്പുറത്ത് എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേകത ക്രിസ്തീയ മതത്തിനുള്ളതല്ലെന്നു സമ്മതിക്കുവാൻ സാധ്യതയുണ്ടായില്ല.

ക്രിസ്തീയതയുടെ കേന്ദ്രം യേശുക്രിസ്തുവാണ്. യേശുക്രിസ്തുവിനെ മാറ്റിനിർത്തിയാൽ പിന്നെ അവശേഷിക്കുന്ന ക്രിസ്തീയത ഒരു പുഷ്പം മാത്രമാണ്. ക്രിസ്തീയതയിൽ ഉപദേശങ്ങളും തത്വങ്ങളുമുണ്ട്. പക്ഷേ അതൊരു ഉപദേശമോ തത്വമോ അല്ല. അത് അനുഷ്ഠാനങ്ങളേയും രീതികളേയും ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ അത് ഒരു അനുഷ്ഠാനമോ രീതിയോ അല്ല. അതിൽ സംഘടനകളും പ്രസ്ഥാനങ്ങളും ഉണ്ടെന്നു വരാം. പക്ഷേ അതു സംഘടനയോ പ്രസ്ഥാനമോ അല്ല. ക്രിസ്തീയത ആഴത്തിൽ ഒരു വ്യക്തിയാണ്. ആ വ്യക്തി യേശു ക്രിസ്തുവാണ്.

മാനുഷികപ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള യേശുവിന്റെ സമീപനമാണ് സാധാരണ ആളുകളെ യേശുവിന്റെ അടുത്തേക്ക് ആകർഷിക്കുന്നത്. ‘മാനുഷ്യപുത്രൻ’ എന്നു സ്വയം വിളിച്ച യേശു ആളുകളുടെ സഹനത്തിൽ അവരോടൊപ്പം പങ്കാളിയാകുന്ന തുപോലെയാണു സുവിശേഷങ്ങൾ വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു തോന്നുക. അന്ധന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഇരുട്ടും, കുഷ്ഠരോഗിയുടെ അപകർഷതാബോധവും അവിടുത്തേക്ക് അപരിചിതമായിരുന്നില്ല. ധനികന്റെ ഏകാന്തതയും, പാവപ്പെട്ടവന്റെ അനാഥത്വവും അവിടുന്നു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. പാപിയുടെ കുറ്റബോധവും, പരിശന്റെ സ്വയനീതികരണ മനോഭാവവും തെട്ടടറിഞ്ഞ മട്ടിലാണ് അവിടുന്നു പെരുമാറിയത്.

മാനുഷ്യരൂടെ പ്രശ്നങ്ങളോടു മാറിനിന്നു സഹതപിക്കാതെ അതിൽ പങ്കാളിയാകുക മാത്രമല്ല അവിടുന്നു ചെയ്തത്. മറിച്ച് ഏതു സാഹചര്യത്തിലേക്ക് കടന്നുചെല്ലുമ്പോഴും അവിടെയുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രശ്നം മനസ്സിലാക്കി അതിന് പരിഹാരം വരുത്തുകയും ചെയ്തു. യേശു ലാസറിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ കണ്ണുനീർ വാർത്ത. ഒപ്പം ‘ലാസറേ പുറത്തുവരിക’ എന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവിടുത്തെ പെരുമാറ്റങ്ങളിലും ചലനങ്ങളിലും എല്ലാം ഒരു വ്യക്തതയും സമുദർഭതയും ഉണ്ടായിരുന്നു. എല്ലാം അറിയുന്ന, എല്ലാം കഴിയുന്ന, ദൈവത്തിനു മാത്രം സാധ്യമാകുന്ന നിലയിലുള്ള ഒരു വ്യക്തത.

യേശു പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരം വരുത്തുക മാത്രമല്ല അവിടുന്നുതന്നെ സ്വയം പ്രശ്നങ്ങളുടെ പരിഹാരമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. യേശു രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിയതിനെക്കുറിച്ച് മത്തായി തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ നൽകുന്ന ഒരു വിശദീകരണം ശ്രദ്ധിക്കുക. “അവൻ.... സകലദീനക്കാർക്കും സൗഖ്യം വരുത്തി. അവൻ നമ്മുടെ ബലഹീനതകളെ എടുത്തു വ്യാധികളെ ചുമന്നു. ഇവിടെ യേശു ബലഹീനതകളെയും വ്യാധികളെയും സ്വയം ചുമന്ന് ഒഴിവാക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമാണ് നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നത്. രോഗത്തിന് മാത്രമല്ല പാപത്തിനും അവിടുന്ന് ഈ മട്ടിൽ സ്വയം ഒരു പരിഹാരമായി മാറുകയായിരുന്നു. ‘ഞാൻ തന്നെ വഴി’ എന്ന് യേശു പറഞ്ഞപ്പോൾ അത് വെറും ഒരു അവകാശവാദമായിരുന്നില്ല. മറ്റുള്ളവർ വഴിയെക്കുറിച്ച് സംസാരിച്ചപ്പോൾ യേശു സ്വയം വഴിയായി മാറി. മറ്റൊരാൾക്കുമാറിൽനിന്നും മതനേതാക്കളിൽ നിന്നും യേശു വേറിട്ട് നില്ക്കുന്നത് ഇവിടെയാണ്. അവിടുന്ന് അതുല്യനാണ്. മാനുഷ്യചരിത്രത്തിൽ യേശുവിന്റെ സാധ്യതയെക്കുറിച്ചു വിവരിച്ചശേഷം Outline of History യിൽ എച്ച്.ജി. വെൽസ് നടത്തുന്ന ഒരു പ്രസ്താവനയുണ്ട്. “ആ ഗലീലക്കാരന്റെ മഹത്വം നമ്മുടെ ചെറിയ ഹൃദയങ്ങൾക്ക് ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയുന്നതിനെക്കാൾ എത്രയോ വലുതാണ്!”

ശരിയാണ്. ആ ഗലീലക്കാരന്റെ മഹത്വം ലോകം വേണ്ടവിധം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. “ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും” എന്ന അവിടുത്തെ പ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ തന്നെ ആഴവും പരപ്പും നാം എത്ര കുറച്ചേ മനസ്സിലായിട്ടുള്ളൂ. ഇതേപ്പറ്റി പ്രശസ്ത മിഷനറിയും എഴുത്തുകാരനുമായിരുന്ന സ്റ്റാൻലിജോൺസ് നടത്തിയിട്ടുള്ള പഠനം ശ്രദ്ധേയമാണ്. അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെയാണ് വിശദീകരിക്കുന്നത്:

പുരാതന യൂറോപ്പിന്റെ തലച്ചോർ ഗ്രീക്കുകാരായിരുന്നു. യൂറോപ്പിനുവേണ്ടി തത്ത്വചിന്തകളുടെ വഴി തെളിച്ചതും ഗ്രീക്കുകാരാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം മൂന്ന് കാര്യങ്ങളിലാണ് അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നതെന്ന് ഗ്രീക്കുകാർ വിവരിച്ചു-നന്മ, ശരി, സൗന്ദര്യം.

അതേസമയം ഏഷ്യയുടെ തലച്ചോർ ആയി വർത്തിക്കുകയും തത്ത്വചിന്തയിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്തതു ഹൈന്ദവരാണ്. അവരും ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ കോഡീകരിച്ചു-ജ്ഞാനം, ഭക്തി, കർമം. ഇതിൽ ഹൈന്ദവർ കൂടുതൽ മതബോധം ഉള്ളവരായതുകൊണ്ട് ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യമായ മോക്ഷത്തെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മൂന്ന് മാർഗ്ഗങ്ങളായും ജ്ഞാനത്തെയും ഭക്തിയെയും കർമത്തെയും അവർ കണ്ടു. ജ്ഞാനമാർഗ്ഗം (ജ്ഞാനത്തിലൂടെ ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം), ഭക്തിമാർഗ്ഗം (ഭക്തിയിലൂടെ, വികാരപരമായ സമീപനത്തിലൂടെ മോക്ഷപ്രാപ്തി), കർമമാർഗ്ഗം (പ്രവൃത്തിയിലൂടെ ഈശ്വരസാക്ഷാത്ക്കാരം) എന്നിങ്ങനെ അവർ അതിനെ വിശദീകരിച്ചു.

യേശുവാക്കട്ടെ ഗ്രീക്ക്, ഹിന്ദു തത്ത്വചിന്തകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ-കിഴക്കിനും പടിഞ്ഞാറനും ഇടയിൽ-നിന്നുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെ പ്രഖ്യാപിച്ചു “ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു.” ഗ്രീക്കുകാർക്കു നേരേ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ട് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു “ഞാൻ തന്നെ വഴി” പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള രീതി-ഗ്രീക്കുകാരുടെ ‘നന്മ’. “ഞാൻ തന്നെ സത്യം” ഗ്രീക്കുകാരുടെ ‘ശരി’. “ഞാൻ തന്നെ ജീവൻ”- ഗ്രീക്കുകാരുടെ ‘സൗന്ദര്യം’. ജീവനാണല്ലോ സൗന്ദര്യം.

യേശുക്രിസ്തു ഹൈന്ദവരുടെ നേരേ തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടു പറയുന്നു “ഞാൻ തന്നെ വഴി” -കർമമാർഗ്ഗം; പ്രവർത്തനത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം. “ഞാൻ തന്നെ സത്യം”-ജ്ഞാന മാർഗ്ഗം; അറിവിലൂടെയുള്ള മാർഗ്ഗം. “ഞാൻ തന്നെ ജീവൻ”-ഭക്തി മാർഗ്ഗം; വികാരപരമായ സമീപനം.

ചുരുക്കത്തിൽ യേശു പ്രഖ്യാപിച്ചത് ഇതാണ്-ഞാൻ തന്നെ നന്മ, ഞാൻ തന്നെ ശരി, ഞാൻ തന്നെ സൗന്ദര്യം; ഞാൻ തന്നെ കർമം, ഞാൻ തന്നെ ജ്ഞാനം; ഞാൻ തന്നെ ഭക്തി; ഞാൻ തന്നെ വഴി; ഞാൻ തന്നെ സത്യം; ഞാൻ തന്നെ ജീവൻ.”

കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും ഇവിടെ യേശുവിൽ ഒന്നിക്കുകയാണ്. വ്യത്യസ്ത ചിന്താധാരകളുടേയും സംസ്കാരങ്ങളുടേയും സമീപനങ്ങളുടേയും നേരേ തിരിഞ്ഞ് അവിടുന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയാണ് “ഞാൻ തന്നെ വഴിയും സത്യവും ജീവനും ആകുന്നു.”

“ഇവൻ എത്ര മഹാനെന്നു നോക്കുവിൻ!”

- പേജ് 4 എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല
ഇവാ. ഫ്രൈഡൻ ഷോർട്ട്
- പേജ് 5 ദൈവശബ്ദത്തിന് ചെവികൊടുക്കുക
സാക്പുന്നൻ
- പേജ് 7 സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശി:
ജീവിതംതന്നെ സുവിശേഷം
മാത്യു ജോർജ്ജ്
- പേജ് 11 യേശുവിന്റെ തലമുറയുടെ
പ്രത്യേകതകൾ
ഡേവിഡ് വിൽക്കേഴ്സൺ
- പേജ് 12 അതുല്യനായ ക്രിസ്തു
സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്
- പേജ് 16 ഒരു നല്ലകൂട്ടായ്മ എവിടെ കണ്ടെത്താം
ആന്റൻ ബോഷ്
- പേജ് 19 പരദേശിമോക്ഷയാത്ര-പാഠം
ജോസ് മാത്യു
- പേജ് 23 ജനമനസ്സുകളെ കീഴടക്കിയ
നോയൽ
- പേജ് 24 വേലിക്ക് പകരം പാലം

വിചിന്തനത്തിന്

വിശ്വാസം

ഓഗർത്താ വിശ്വാസം നൂറുക്കുറിച്ചെ ഒരു വ്യക്തിയിലാണു വസിക്കുന്നത്. രക്ഷാകരമായ വിശ്വാസം വളരുന്നത് അനുതാപമുള്ള ഹൃദയത്തിലും നന്നെത്ത കണ്ണുകളിലും കഴുകപ്പെട്ട മനസ്സാക്ഷിയിലൂമാണ്

-തോമസ് വാട്സൺ

പണം

പണത്തിന് എല്ലാം കഴിയും. എന്നാൽ ദൈവിക നീതിയെ തൃപ്തിപ്പെടുത്താനോ, ദിവ്യഭക്താധത്തേ തണുപ്പിക്കാനോ, കുറ്റബോധമുള്ള മനസ്സാക്ഷിയെ ശാന്തമാക്കാനോ അതിനുകഴിയുകയില്ല.

-തോമസ് ബ്രൂക്സ്

ജീവമൊഴികൾ

നാഥാ... നിത്യജീവന്റെ
മൊഴികൾ
നിന്റെ പക്കലുണ്ടല്ലോ

(യോഹ 6: 68)

എവിടെയുമുള്ള
ക്രിസ്തുശിഷ്യന്മാരുടെ
ആരോഗ്യകരമായ
ആത്മീയവളർച്ചയെ
പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്ന
ഒരു ക്രിസ്തീയകുടുംബമാസിക

വർഷം 2 ഫെബ്രുവരി 2004 ലക്കം 2

ഫോട്ടോ: മുഖചിത്രം - അദിതി, കോട്ടയം

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

ജോജി ടി. സാമുവൽ (കോട്ടയം)

ജോസ് മാത്യു (തിരുവനന്തപുരം)

മാത്യു ജോർജ്ജ് (തിരുവല്ല)

ബോബി ചെറിയാൻ (റാന്നി)

സന്തോഷ് മാത്യു (കോഴിക്കോട്)

മാനേജർ

ജേക്കബ് മാത്യു (കായംകുളം)

ഫോൺ: 0479-2472643 (Res.)

വാർഷികവരിസംഖ്യ

ഇന്ത്യയിൽ	Rs.80/-
ഇന്ത്യയ്ക്കു വെളിയിൽ	Rs.500/-

എം. ഒ./ ഡി. ഡി. അയയ്ക്കേണ്ട വിലാസം :

ജീവമൊഴികൾ

കുമാരനല്ലൂർ പി. ഒ., കോട്ടയം,
കേരള 686 016

ഫോൺ: 0481 - 2392753,

e-mail : jeevamozhi@sify.com

മുന്യവർഷം വരെയുള്ള വരിസംഖ്യ

ഒന്നിച്ചടയ്ക്കാവുന്നതാണ്.

വിദേശപ്രതിനിധികൾ

യു. എസ്. എ

ബിനോയി ജയിംസ്

ഫോൺ : 512990-2808 (R)

512826-5028 (O)

ഇ-മെയിൽ : benoyjames@hotmail.com

ദുബായ്

ഫ്രാൻസിസ് ജോൺ (റജി)

മൊബൈൽ: 97150 - 6584700

ഇ-മെയിൽ : francis@kitgulf.com

ആദിമപാപം മുഖേന മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അന്യപ്പെട്ട കാലം മുതൽക്കേ നില നിൽപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള ഒരുപോരാട്ടം മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ രൂപമെടുത്തിരുന്നു. അന്നുമുതൽ ദൈവശാപത്തിനു പാത്രമായിത്തീർന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ കലപ്പയും വാളും ഉപയോഗിച്ചും ഞരമ്പും തലച്ചോറും പ്രയോഗിച്ചും ഈ സമരം തുടരുവാൻ മനുഷ്യൻ നിർബന്ധിനായി. മറ്റുള്ളവർക്കു നാശനഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തി

നോക്കുക, അഥവാ സ്വന്തം ഇഷ്ടം മുറുകെപ്പിടിക്കുക എന്ന പ്രമാണം തന്നെ ഭരിക്കുവാൻ ഒരിക്കലും അദ്ദേഹം അനുവദിച്ചില്ല. തൽസ്ഥാനത്ത് പുതിയൊരു ജീവിതപ്രമാണം അദ്ദേഹം ആവിഷ്കരിച്ചു. സ്വാർത്ഥം ത്യജിക്കുക, തന്നെത്താൻ നിഷേധിക്കുക - ഇതായിരുന്നു ആ പ്രമാണം. അത് അദ്ദേഹം ജീവിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള പോരാട്ടത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം സ്വയം ഒഴിഞ്ഞുനിന്നു. അപ്രകാരം ചെയ്യുവാൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാ

ഹ്വതൊരാളും ആവശ്യപ്പെടുന്നതിലധികമായി സഹായിക്കും.

ഇവയെല്ലാം തികച്ചും പുതിയ ആശയങ്ങളായിരുന്നു. കർത്താവിന്റെ ശിഷ്യന്മാർ തന്നെയും പലപ്പോഴും ഇവയെപ്പറ്റി കുഴങ്ങിപ്പോകുക പതിവായിരുന്നു. ഇവ സ്വാഭാവികജീവിതത്തിനും തങ്ങളുടെ മുൻധാരണകൾക്കും വിരുദ്ധമായ സങ്കല്പങ്ങളായിരുന്നതിനാൽ അതു മനസ്സിലാക്കുക തന്നെ അവർക്ക് അസാധ്യമായിരുന്നു.

പുൽക്കുടു മുതൽ കുരിശിലെ മരണം വരെയും യേശുവിന്റെ ജീവിതം നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടി

എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല

പുൽക്കുടു മുതൽ കുരിശിലെ മരണം വരെയും യേശുവിന്റെ ജീവിതം നിലനിൽപ്പിനുവേണ്ടിയുള്ള സമരമെന്ന ആശയത്തെ നിരാകരിച്ചിരുന്നു. എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെ മുദ്രവാക്യം.

ഇവാ. പ്രൈഡൻ ചോർട്ട്

യുള്ള സമരമെന്ന ആശയത്തെ നിരാകരിച്ചിരുന്നു. എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല എന്നതായിരുന്നു അവിടുത്തെ മുദ്രവാക്യം. യേശുവിന്റെ ഈ മുദ്രവാക്യവും ജീവിതപ്രമാണവും പ്രാവൃത്തികമാക്കുന്ന ഒരു ജനസമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുവാൻവേണ്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവ് പെന്തിക്കോസ്തു ദിവസത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെ മേൽ ഇറങ്ങിവന്നു.

മഹത്വത്തിലേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്ദേശവാഹകരെന്ന നിലയിൽ ആദിമശിഷ്യന്മാർ ഈ സുവാർത്ത ദേശദേശാന്തരങ്ങളിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു. ലോകം നൽകുന്ന ബഹുമതികളെയും സമ്പത്തുകളെയും അവർ കൈവെടിഞ്ഞു. ലോകത്തിലെ യാതൊരുലാഭവും അവർ അന്വേഷിച്ചില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിലെ പൗരന്മാരെന്ന നിലയിൽ ഒരു ഭൗമിക നേട്ടത്തിനുവേണ്ടിയും അവർ പോരാടിയില്ല. അവർക്കു യാതൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; എന്നാൽ എല്ലാം അവരുടേതായിരുന്നു. ഭിക്ഷാടകരെപ്പോലെ അവർ ലോകത്തിലൂടെ കടന്നുപോയെങ്കിലും അവർ രാജാക്കന്മാരെപ്പോലെ സമ്പന്നരായിരുന്നു.

ക്കൊണ്ടായാലും വേണ്ടില്ല. മുന്നേറുക, കൈയടക്കുക, പിടിച്ചെടുക്കുക, വിജയംവരെ പോരാടുക - ഇതൊക്കെയായിത്തീർന്നു മനുഷ്യജീവിതത്തിലെ മുദ്രവാക്യങ്ങൾ. വ്യക്തികൾ ഈ പോരാട്ടത്തിലേർപ്പെട്ടു; ചിലർ ജയിക്കയും മറ്റുചിലർ തോൽക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതായിത്തീർന്നു മനുഷ്യജീവിതവ്യവസ്ഥ. ഇന്നും ആ നിലയിൽ തുടരുന്നു; ഇനിയും ഭൂതലത്തെ ഗ്രസിച്ച ശാപം നീങ്ങിപ്പോകയും സമാധാനം സ്ഥാപിതമാകയും ചെയ്യുന്നതു വരെയും ഈ വ്യവസ്ഥ തുടരുകയും ചെയ്യും.

ഒരിക്കലും ഈ സമരത്തിൽ പങ്കാളിയാകാതെ ഈ ഭൂമുഖത്തു ജീവിതം നയിച്ച ഒരൊറ്റവ്യക്തി മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹം ദൈവതേജസ്സിനാൽ നിറഞ്ഞവനായിരുന്നു. എന്നാൽ അതുപോലും തനിക്കവകാശപ്പെട്ട സമ്പത്തായി അദ്ദേഹം മുറുകെ പിടിച്ചില്ല. സ്വമേധയാതന്നെ അതു വിട്ടുകളഞ്ഞശേഷം കഷ്ടതയനുഭവിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റുള്ളവർക്കു നന്മചെയ്യുന്ന ഒരു ജീവിതമാർഗ്ഗം അദ്ദേഹം തിരഞ്ഞെടുത്തു. തൻകാര്യം

രോടും അദ്ദേഹം ആവശ്യപ്പെട്ടു. സമ്പത്തിനു പകരം ദാരിദ്ര്യം, ലാഭത്തിനു പകരം നഷ്ടം, സ്വേച്ഛാപ്രവണതയ്ക്കു പകരം സൗമ്യത, ഭരിക്കുന്നതിനു പകരം സേവനം, ഉല്ലാസത്തിനു പകരം കഷ്ടത, മിത്രത്തിനെന്നപോലെ ശത്രുവിനുവേണ്ടിയും ജീവൻ വച്ചുകൊടുക്കൽ ഇതൊക്കെയാണ് ഈ ജീവിതപ്രമാണത്തിന്റെ പ്രായോഗികമായ അർത്ഥം. ഒരു ശിഷ്യനോട് മറ്റൊരാൾ അയാളുടെ ഉടുപ്പ് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പുതപ്പുംകൂടി ആ ശിഷ്യൻ വിട്ടുകൊടുക്കും. വലത്തേ ചെകിട്ടത് അടിക്കുന്നവന് ഇടത്തേതും കാണിച്ചുകൊടുക്കും. ഒരുമെൽ ദൂരം തന്നോടൊപ്പം പോകുവാനാവശ്യപ്പെട്ടാൽ രണ്ടുമെൽ കൂടെപ്പോകും.

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രൂവരി 2004

അല്പ കാരുണ്യങ്ങളുടെ ദിവസം - I

സാക്പുന്നൻ

യിരുന്നു. സമയം വൈകിയിരുന്നതിനാൽ എനിക്ക് എത്രയും വേഗം വീട്ടിൽ എത്തേണ്ടതും ആവശ്യമായിരുന്നു.

അല്പം ദൂരെനിന്നും ഞങ്ങളെ ലക്ഷ്യമാക്കിവരുന്ന ഒരു യാത്രാബസ്സിന്റെ വെളിച്ചം അടുത്തുവരുന്നത് എനിക്ക് കാണാമായിരുന്നു. നിശ്ശബ്ദമായി ഞാൻ കർത്താവിനോടു പറഞ്ഞു: “ആ വരുന്ന ബസ് എന്റെ വീട്ടിൽ എത്താനുള്ളതല്ലെങ്കിൽ ഇന്നുതന്നെ ഒരാളോട് സാക്ഷ്യം പറയുക എന്നത് അവിടുത്തെ ഇഷ്ടമാണെന്ന് ഞാൻ അനുമാനി

അദ്ദേഹം ക്ഷമയോടെ എന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിച്ചു. അന്നു രാത്രിയിൽ സുവിശേഷം പങ്കുവെക്കാൻ എന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ദൈവമാകയാൽ ഈ മനുഷ്യനോട് രക്ഷാദൂതൻ അറിയിക്കാൻ തന്നെയാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിച്ചത് എന്ന് ഞാൻ ചിന്തിക്കുകയാണ്. ഒരു ദിവസം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടാം എന്ന് ഞാൻ പ്രത്യാശിക്കുന്നു. ഒരു പൊതുസ്ഥലത്ത് തനിയെ സുവിശേഷം

വലിയ കതകുകൾ തിരിയുന്നത് ചെറിയ വിജാഗ്രിതകളിലാണ്. പ്രധാനപ്പെട്ട എന്തെങ്കിലും ശുശ്രൂഷ നമ്മെ ഭരമേൽപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചെറിയ കാരുണ്യങ്ങളിലുള്ള വിശ്വസ്തത അവിടുന്ന് ശോധന ചെയ്യുന്നു. ആദമിനെയും ഹവ്വയേയും പോലെ അവിടുത്തെ ശബ്ദത്തിന്റെ അനുസരണമാണ് ദൈവം നമ്മിൽനിന്നും ആവശ്യപ്പെടുന്നത്.

ദൈവശബ്ദം അനുസരിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ എനിക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിയുന്ന ആദ്യകാലഅനുഭവങ്ങളിൽ ഒന്ന് എന്റെ പതിനഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിലാണ് സംഭവിച്ചത്. പൂനയിലെ കടകാറസ്സയിലുള്ള ദേശീയപ്രതിരോധ അക്കാദമിയിൽ ഒരു നാവിക ആഫീസറാകാനുള്ള പരിശീലന കാലം.

1955ൽ ആയിരുന്നു അത്. നാവിക അക്കാദമിയിൽ നിന്നും ഒഴിവുകാലത്ത് ന്യൂഡൽഹിയിൽ എന്റെ മാതാ പിതാക്കളോടൊത്ത് ആയിരുന്ന സമയം. ഒരു ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ട് എന്റെ ഇളയ സഹോദരനോടൊത്ത് ഒരു സായാഹ്നസഭാരായനയിൽ പങ്കെടുത്തശേഷം മടങ്ങിപ്പോരുമ്പോൾ രാത്രി എട്ടുമണിയായിരുന്നു. വീട്ടിലേക്കുള്ള ബസ് കാത്ത് ബസ്സ് സ്റ്റോപ്പിൽ ഞങ്ങൾ നിൽക്കുന്ന സന്ദർഭം. ‘ആരോടെങ്കിലും യേശുക്രിസ്തുവിനേക്കുറിച്ചു സാക്ഷിക്കണം.’ എന്നൊരു ചിന്ത എന്റെ മനസ്സിൽ മുളച്ച് വളരാൻ തുടങ്ങി. അന്ന് സായംകാലത്തും മനുഷ്യരാശിക്കായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സുവാർത്ത യേശുവിനേക്കുറിച്ചുള്ള സുവിശേഷം-ഞാൻ ഒരിക്കൽക്കൂടി കേട്ടിരുന്നു. രാത്രി ഉറങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് ഒരാളോടെങ്കിലും ആ സന്തോഷവാർത്ത പങ്കുവെക്കാനുള്ള ശക്തമായ ആന്തരിക പ്രേരണ. അതു കർത്താവിൽ നിന്നുള്ള പ്രേരണയാണോ, അതോ എന്റെ വെറും ചിന്ത മാത്രമായിരുന്നോ എന്ന് എനിക്ക് നിയമമായില്ലാ

‘അല്പകാരുണ്യങ്ങളുടെ ദിവസം’-പുതിയ ഒരു പംക്തി ആരംഭിക്കുന്നു. പ്രശസ്ത ക്രിസ്തീയ പ്രഭാഷകനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായ ബ്രദർ സാക്പുന്നൻ തന്റെ ജീവിതാനുഭവങ്ങളിൽനിന്ന് അല്പകാരുണ്യങ്ങൾ വായനക്കാരുമായി പങ്കുവയ്ക്കുന്നു. ഒരു സംഭവം; ഒരു സന്ദേശം. സുദീർഘമായ ഒരു ലേഖനത്തേക്കാളേറെ ഈ ‘കൊച്ചുകാരുണ്യം’ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തോടു സംസാരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തെ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തും. ‘അല്പകാരുണ്യങ്ങളുടെ ദിവസം’ത്തെ തുച്ഛീകരിക്കാതിരിക്കുക; പുതുജന്മമുള്ള ഈ പംക്തി തുടക്കം മുതൽ തന്നെ വായിക്കുക.

ദൈവശബ്ദത്തിനു ചെവികൊടുക്കുക

ക്കും. മറിച്ച് വീട്ടിലേക്ക് പോകാനുള്ള ബസ്സ് ആണെങ്കിൽ ഞാൻ അതിൽകയറി വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങും.” ബസ്സ് അടുത്തുവന്നപ്പോൾ വ്യക്തമായി-അതല്ല ഞങ്ങൾക്കുള്ള ബസ്സ് എന്ന്. ഞാൻ കർത്താവിനോട് ആവശ്യപ്പെട്ട അടയാളം നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എനിക്ക് അത്യാവശ്യമായി ഒരിടംവരെ പോകേണ്ടതുണ്ടെന്ന് അനുജനോട് അറിയിച്ച് അവൻ തന്നെ വീട്ടിലേക്ക് മടങ്ങാൻ നിർദ്ദേശിച്ചശേഷം ഞാൻ തനിയെ അടുത്തുള്ള പാർക്കിലേക്ക് നടന്നു. യേശുവിന്റെ സുവിശേഷം പങ്കുവെക്കാൻ പറ്റിയ ഒരാളെ അവിടെ കണ്ടെത്താൻ എന്ന പ്രതീക്ഷയായിരുന്നു മനസ്സിൽ. ഒരു പൊതുസ്ഥലത്ത് മറ്റൊരാളോട് സാക്ഷ്യം പറയുന്ന അനുഭവം ആദ്യത്തേതായിരുന്നുതാനും. പാർക്കിലെ ഒരു ബഞ്ചിൽ വൃദ്ധനായ ഒരാൾ ഇരിക്കുന്നത് എന്റെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്ത് പോയി ഇരുന്നശേഷം ഹിന്ദിഭാഷയിൽ ചില കുശലപ്രശ്നങ്ങൾ തുടങ്ങി. അധികം വൈകാതെ നിത്യമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാനുള്ള ധൈര്യം ലഭ്യമായി. മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞു തുടങ്ങിയ ഞാൻ എനിക്കറിയാവുന്നവിധത്തിൽ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ പാപങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മരിച്ചു എന്ന സത്യം പങ്കുവെച്ചു.

ഷത്തിന് സാക്ഷ്യം പറയാനുള്ള എന്റെ ആദ്യസംരംഭമായിരുന്നു അത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആന്തരികപ്രേരണ ഞാൻ അനുസരിക്കുമോ എന്ന് ദൈവം പരീക്ഷിക്കുകയായിരുന്നു.

ചെറിയ തുടക്കങ്ങളുടെ ദിവസമായിരുന്നു അത്. (സെഖര്യാവ് 4:10) അതിനുശേഷം ഇന്നുവരെയുള്ള എന്റെ ജീവിതം തിരിഞ്ഞുനോക്കുമ്പോൾ ദൈവം അവിടുത്തെ വചനം ആയിരക്കണക്കിന് ആളുകളോട് ലോകത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിൽ പ്രസംഗിക്കാനുള്ള അവസരം എനിക്ക് നൽകി. എന്നാൽ ഇതിന്റെ എല്ലാം തുടക്കം ഒരു ഞായറാഴ്ച വൈകിട്ട് ഡൽഹി പട്ടണത്തിൽ വച്ച് ഉണ്ടായ ഒരു ചെറിയ അനുസരണത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയായിരുന്നു!

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശബ്ദത്തിന് ചെവി കൊടുക്കാൻ എപ്പോഴും ജാഗ്രത പുലർത്തുക. ആ ശബ്ദത്തെ എപ്പോഴെങ്കിലും അനുസരിക്കാതെ പോയതുമൂലം എത്രവലിയ നഷ്ടമാണ് നിങ്ങൾക്ക് ഉണ്ടായതെന്ന് കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ നാം ഒടുവിൽ നിൽക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ തിരിച്ചറിയുകയുള്ളൂ.

ജീവമൊഴികൾ

ഐസ്രാവേലി 2004

എന്റെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല 4-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

സ്നേഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം അവർ ജീവിതം നയിച്ചു.

തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ ജീവിക്കുകയും പോരാടുകയും ചെയ്ത എന്ന ലൗകികപ്രമാണത്തെ പുച്ഛിച്ചു തള്ളുന്ന ഈ പ്രവർത്തനം ലോകജനങ്ങൾക്കു സഹിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. തങ്ങളുടെ ജീവിതപ്രമാണത്തിനു കടകവിരുദ്ധമായ ഈ പുതിയ പ്രമാണം പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നവരെ എങ്ങനെയും ഒട്ടക്കിക്കളയുവാൻ അവർ ദുഃഖനിശ്ചയം ചെയ്തു. ഇതിനെയാണു നാം ക്രൂശിന്റെ ഇടർച്ച എന്നു വ്യവഹരിച്ചു പോരുന്നത്.

എന്നാൽ കാലാന്തരത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വഹിച്ചിരുന്ന വർ തന്നെ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതേസമയം തന്നെ ലോകത്തിൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥാനം ഉറപ്പിക്കുവാൻ കൊതിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ലോകത്തിലെ അഭികാമ്യമായ കാര്യങ്ങളിൽ തങ്ങൾക്കുള്ള പങ്കും അവകാശവും നഷ്ടമാക്കാതെ തന്നെ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലെ നിക്ഷേപങ്ങൾക്ക് അവകാശികളായിത്തീരുവാൻ അവർ കാംക്ഷിച്ചു. അവർ മനുഷ്യപുത്രനെ മാനിക്കുകയും അവിടുത്തെ ദരിദ്രത, താഴ്മ എന്നിവയെ വാഴ്ത്തിപ്പാടുകയും അവയെപ്പറ്റി പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതോടൊപ്പം തന്നെ ജീവിതമത്സരത്തിൽ ഭരണം കൈയടക്കുവാനും നേട്ടങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാനും അവർ വാഞ്ഛിച്ചു.

അപ്പോസ്തോലികകാലഘട്ടത്തിന്റെ ആദിമദിനങ്ങളിൽപ്പോലും ഒറ്റതിരിഞ്ഞ വ്യക്തികളിൽ ഈ പ്രവണതയുടെ ആദ്യത്തെ നാമ്പുകൾ നാം കണ്ടെത്തുന്നുണ്ട്. അന്നു്യാസും സഹീറയും, ശമര്യപട്ടണത്തിലെ ശിമോൻ, ദേമാസ് തുടങ്ങിയവരെല്ലാം ഇതിന് ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാണ്. എന്നാൽ ആദികാലശിഷ്യന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ യേശുവിന്റെ ജീവിതമാതൃക വ്യക്തമായിപ്പതിഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ ഇത്തരം മാർഗ്ഗഭ്രംശങ്ങൾ വേഗത്തിൽ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെടുകയും ശാസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. യഥാർത്ഥശിഷ്യത്വവുമായി ഒരു തരത്തിലും ചേർന്നുപോകാത്ത വഴിതെറ്റിയ അത്തരം പ്രവണതകൾ വേഗത്തിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

എന്നാൽ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം എത്ര കൂടുതൽ പ്രചാരം നേടിയോ

അത്രയും കൂടുതൽ ഈ ലോകത്തിന്റെ ആത്മാവും ലൗകികമായ പ്രമാണങ്ങളും കൊണ്ട് അത് അധികമായി ദുഷിതമായിത്തീർന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ തന്നെ സാരാംശമായ ആശയങ്ങളും ഈ ലോകഗതിയെ ഭരിക്കുന്ന അഭിപ്രായഗതികളും തമ്മിൽ ബന്ധപ്പെടുപോകുമാറുള്ള ഒത്തുതീർപ്പിന്റെ ഒരു മാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുവാൻ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പരി

കാലാന്തരത്തിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യാസപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ നാമം വഹിച്ചിരുന്നവർ തന്നെ ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുകയും അതോടൊപ്പം ജീവിതമത്സരത്തിൽ നേട്ടങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കുവാൻ വാഞ്ഛിക്കുകയും ചെയ്തു!

ശ്രമിച്ചുതുടങ്ങി. അങ്ങനെ കാലം മുന്നോട്ടു പോകുന്നോറും ക്രമാനുഗതമായി ഒരു യഥാർത്ഥശിഷ്യനെ കണ്ടെത്തുക എന്നത് ഏറെയേറെ ദുർലഭമായിത്തീർന്നു. എവിടെയെങ്കിലും അങ്ങനെയൊരാൾ ജീവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അയാളെ ആളുകൾ സംശയദൃഷ്ടിയോടെ വീക്ഷിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. ഇത്തരമൊരു വ്യക്തി ഈ ലോകത്തിലെ പൊതുസമ്മതിയാർജ്ജിച്ച വീക്ഷണഗതിക്കു വിപരീതമായി ജീവിക്കുന്നവനാകയാൽ സാധ്യമായ എല്ലാ അടവുകളും ആയുധങ്ങളും അയാൾക്കു നേരെ പ്രയോഗിച്ച് അയാളെ വകവരുത്തേണ്ടത് ഒരാവശ്യമായി ജനങ്ങൾ കരുതുവാനും ആരംഭിച്ചു.

തേജസ്കരിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവുമായി ആത്മാവിലുള്ള ഒരു ഏകീഭാവം, സ്വാർത്ഥമാന്വേഷണത്താൽ ദുഷിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത വിശുദ്ധി, ദൈവത്തിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും അവനിൽനിന്ന് ഉറവെടുക്കുന്നതും മറ്റുള്ളവരോടുള്ള വിശുദ്ധസ്നേഹത്തോടെ വ്യാപരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ജീവിതം, ഇവയൊക്കെ ജീവിതത്തിന്റെ മർമ്മപ്രധാന ഘടകങ്ങളായി ആരും കരുതാതെയായി.

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രൂവരി 2004

ആവശ്യമായ ഏക കാര്യം ഭക്തിയുടെ ബാഹ്യവേഷം നിലനിർത്തുകയും സർവ്വസമ്മതമായിത്തീർന്ന ചട്ടങ്ങളും ആചാരങ്ങളും പാലിക്കുകയുമാണ് എന്ന് ആളുകൾ ചിന്തിച്ചുതുടങ്ങി. ജീവിക്കുക, സമ്പാദിക്കുക, ഭരിക്കുക, ഉല്പാദിക്കുക എന്നീ ലൗകിക പ്രമാണങ്ങളെ ഈ ആചാരങ്ങളുമായി സംയോജിപ്പിച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ ആർക്കും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ നിയമങ്ങളുടെയും പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും ചട്ടക്കൂടുകളോട് ഒരു വൻ ഇണങ്ങിച്ചേരുകയും കടുത്ത പാപകൃത്യങ്ങൾ ഒന്നും ചെയ്യാതെ സ്വയം സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുമെങ്കിൽ അതു ധാരാളം മതിയാകുമെന്ന നിലയിലായി. ഇപ്രകാരം ഒരിക്കലും പൊരുത്തപ്പെടുപോകാത്തവയും പരസ്പര വിരുദ്ധങ്ങളുമായ രണ്ടു ശക്തികൾ തമ്മിലുള്ള ഒരു ഒത്തുതീർപ്പ് സാധിതമായിത്തീർന്നു.

“നിങ്ങൾക്കു ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും മാനോനെയും ഒരുമിച്ചു സേവിപ്പാൻ സാധ്യമല്ല.” ഇളക്കമറ്റവയും തുളച്ചു കയറുന്നവയുമായ കർത്താവിന്റെ ഈ വാക്കുകളെ അവിടുത്തെ മറ്റനേകം വാക്കുകളോടൊപ്പം ആളുകൾ പിന്നിൽത്തള്ളുകയോ അവയുടെ മുർച്ചയും ശക്തിയും നഷ്ടപ്പെടുമാർ കോട്ടിക്കളയുകയോ ആത്മീയവൽക്കരിക്കുകയോ ചെയ്തു. ക്രൂശിന്റെ മാർഗ്ഗമെന്നത് സഭായോഗങ്ങളിൽ പാടുവാനും പ്രസംഗിക്കുവാനുമുള്ള ഒരു വിഷയം മാത്രമായിത്തീർന്നു. ക്രൂശിന്റെ യഥാർത്ഥമായ പ്രസക്തിയും പ്രാധാന്യവും-അതായത് സ്നേഹവും ത്യാഗവും നിറഞ്ഞ ഒരു ജീവിതത്തിനുവേണ്ടി സ്വന്ത താൽപര്യങ്ങൾ ബലികഴിക്കുക എന്നത്-ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ ബഹുഭൂരിപക്ഷത്തിനും മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയായി മാറി.

താഴെപ്പറയുന്ന രണ്ടുതരം വ്യക്തികളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു തരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നവരായിരിക്കും എല്ലാ മനുഷ്യരും. ഒന്നുകിൽ ഈ ലോകരാജ്യത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള ജീവിതമത്സരത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ടും അതിന്റെ പ്രമാണങ്ങളനുസരിച്ച് ചിന്തിക്കുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ജീവിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടും ഈ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ ഭരിക്കപ്പെടുന്ന ലൗകികനായ ഒരു വ്യക്തി,

സാധു കൊച്ചുകുഞ്ഞു ഉപദേശി

ജീവിതം തന്നെ സാധുവിദ്വേഷം

മാതൃ ജോർജ്ജ്

ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ വർഷങ്ങൾ കേരള ക്രൈസ്തവ ചരിത്രത്തിലെ അവിസ്മരണീയമായ ഒരു കാലഘട്ടമാണ്. പ്രേഷിത പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ഒരു പുത്തൻ ഉൾക്കാഴ്ച ഉൾക്കൊണ്ട് ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന് ഉണർവും ഓജസ്സും ലഭ്യമായ ഒരു കാലഘട്ടം. തിളക്കമാർന്ന ഈ ഘട്ടത്തിന്റെ ചൈതന്യപൂർണ്ണമായ മുഖമാണ് സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞു ഉപദേശിയിൽ നാം കാണുന്നത്.

ഒരസാധാരണ വ്യക്തിപ്രഭാവമായി

നയെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണുകൾ, ചുളുങ്ങിയ നെറ്റിത്തടം, വെള്ളമുണ്ടും വെള്ളച്ചേർപ്പും വെള്ളനേരിയതുമാണ് വേഷം, ഒരു ശീലക്കൂട, നെഞ്ചോടു ചേർത്തുപിടിച്ച വേദപുസ്തകം - സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ രൂപമാണിത്. തന്നെയും തന്റെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട സകലത്തെയും രക്ഷകന്റെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവച്ച ആ ഭക്തന്റെ ജീവിതം സുവിശേഷത്തിനു

മുത്താമ്പാക്കൽ കുടുംബത്തിൽ സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ജനനം. സൗമ്യനും നിർമ്മലഹൃദയനുമായിരുന്ന ഇടിയായിരുന്നു പിതാവ്. ഇടയാറന്മുള പേരണാട്ടു പടിക്കൽ കുടുംബാംഗമായിരുന്ന മറിയമ്മയായിരുന്നു മാതാവ്. ഈ ദമ്പതിമാരുടെ കടിഞ്ഞൂൽ സന്താനം രണ്ടരവയസ്സുള്ള പ്ലോൾ ആറ്റിൽവീണ് അകാലചരമം പ്രാപിച്ചു. തുടർന്ന് ആറു പെൺമക്കൾക്കുശേഷം എട്ടാമനായി പിറന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞു ദീർഘനാളത്തെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉത്തരംകൂടിയായിരുന്നു. സഹോദരിമാരുടെയും മാതാപിതാക്കളുടെയും വാത്സല്യഭാജനമായി വളർന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ബാല്യം ക്രൈസ്തവാന്തരീക്ഷം നിറഞ്ഞുനിന്ന ആ കുടുംബത്തിന്റെ കുളിരുറ്റസ്നേഹത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കരുപ്പിടിച്ചത്.

ഇടയാറന്മുള കുന്തുമ്പുറത്ത് എം. റ്റി.എൽ.പി സ്കൂളിലായിരുന്നു പ്രാഥമിക വിദ്യാഭ്യാസം. മഹാകവി കെ.വി. സൈമൺ സഹപാഠിയായിരുന്നു. കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ഔദ്യോഗികനാമം എം.ഐ. വറുഗീസ് എന്നായിരുന്നു. കെ.വി. സൈമന്റെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ കെ.വി.ചെറിയാൻ സാറായിരുന്നു അദ്ധ്യാപകൻ. സൈശവവിവാഹം നില

ഒരസാധാരണ വ്യക്തിപ്രഭാവമായിരുന്നു സാധുവിന്റേത്. നാലുപതിറ്റാണ്ടുകൾ ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ പലഭാഗത്തും മുഴങ്ങിക്കേട്ട ആ ഉജ്ജ്വല ശബ്ദം ആയിരങ്ങളെ മന:പരിവർത്തനത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചു.

റുന്നു സാധുവിന്റേത്. ദൈവകരങ്ങളിൽ അർപ്പിതമായ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യൻ തിളക്കമാർന്നു ശോഭിക്കുന്ന ഒരു ചിത്രമാണത്. നാലുപതിറ്റാണ്ടുകൾ കേരളത്തിൽ മാത്രമല്ല ദക്ഷിണേന്ത്യയുടെ പലഭാഗത്തും മുഴങ്ങിക്കേട്ട ആ ഉജ്ജ്വല ശബ്ദം ആയിരങ്ങളെ മന:പരിവർത്തനത്തിന്റെ ആഴങ്ങളിലേക്ക് നയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

അഞ്ചേക്കുമാലടി ഉയരം, മെലിഞ്ഞുകുശമായ ശരീരം, അഗാധചി

വേണ്ടിയായിരുന്നു. ഋഷിയുടെ ജീവിതനിഷ്ഠകളും, മിഷനറിയുടെ സുവിശേഷ പ്രചാരണ തീക്ഷ്ണതയും സാമൂഹിക പരിഷ്ക്കരണത്തിന്റെ മനോഭാവവും ഒരാളിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുക-ആ ജീവിതം ഒരത്ഭുതമായില്ലെങ്കിലേ അത്ഭുതമുള്ളൂ.

കൊല്ലവർഷം 1059-ൽ (ക്രിസ്തു വർഷം 1883) വൃശ്ചികം 22-ാം തീയതിയായിരുന്നു പമ്പാനദിയുടെ തീരത്തുള്ള ഇടയാറന്മുള ഗ്രാമത്തിൽ

അല്ലെങ്കിൽ യേശുക്രിസ്തുവിനെ പിന്തുടരുകയും അവിടുത്തെ വചനങ്ങളും കല്പനകളും വിട്ടുവീഴ്ചയില്ലാതെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവനായ്ത്തീർന്ന് സ്വന്തം ഗുരുവിനെപ്പോലെ ലോകത്താൽ പുറംതള്ളപ്പെട്ടാലും അതിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തി.

നമ്മുടെ ഗുരുവിനെപ്പോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ ഭാരങ്ങൾക്കു ചുമൽ കൊടുക്കുവാനും അവരുടെ മുറിവു

കൾ കെട്ടുവാനും വേദന ശമിപ്പിക്കുവാനും വിളിക്കപ്പെട്ടവരാണ് നാമെല്ലാം. അവരുടെ വസ്തുവകകളോ ദാനങ്ങളോ നാം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവർ നമ്മെ തൊഴിച്ചു പുറത്താക്കുന്നപക്ഷം

വീണ്ടും സേവനത്തിന് മറ്റൊരവസരം ലഭിക്കുവാനാഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട്, പിന്മാറാതെ ശാന്തരായി ഈ മാർഗ്ഗത്തിൽത്തന്നെ തുടരുകയാണു നമ്മുടെ

കർത്തവ്യം. അവർ നമ്മെ ശപിച്ചാൽ നാം അവരെ അനുഗ്രഹിക്കും. കാരണം, നമ്മുടെ രാജ്യം ഐഹികമല്ല.

നിങ്ങൾ വരിസംഖ്യ അടച്ചോ?

വരിസംഖ്യ പുതുക്കി

മാസികാ നടത്തിപ്പിനെ സഹായിക്കുക

ജീവമൊഴികൾ

ഫെബ്രുവരി 2004

വിളിരുന്ന അക്കാലത്ത് കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ വ്യഭാസമായ മാതാപിതാക്കൾക്ക് അവരുടെ ഏകപുത്രൻ എത്രയും നേരത്തെ വിവാഹിതനാകുവാനായിരുന്നു താത്പര്യം. അങ്ങനെ പന്ത്രണ്ടാം വയസ്സിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് വിവാഹിതനായി. വധു കുറിയന്നൂർ വട്ടപ്പാറ തോമസിന്റെ മകൾ ഏലിയാമ്മ ആയിരുന്നു. വിവാഹാനന്തരം കുന്നമ്പുറം എൽ.പി. സ്കൂളിലേപാഠം മതിയാക്കി പമ്പാനദിക്ക് അക്കരെയുള്ള പൂവത്തൂർ ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂളിൽ പാഠം തുടർന്നു. കണക്കിൽ വേണ്ടത്ര താൽപര്യമില്ലായിരുന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഒരിക്കൽ മറ്റൊരു വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഗൃഹപാഠം പകർത്തിക്കൊണ്ടുപോയി. എന്നാൽ ലളിതമായ ഒരു കണക്ക് പകർത്തിയപ്പോൾ 'ഇക്കണക്കും നിനക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടെ' എന്ന് പരിഹാസ സ്വരത്തിൽ സഹപാഠിയുടെ ചോദ്യം കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു ദുഃഖനിശ്ചയം ഉളവാക്കുകയായിരുന്നു. ഏകാഗ്രഹ്യമത്തിലൂടെ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് കണക്കിലും എല്ലാവരെയും ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തുമാറ് ഒന്നാമനായിത്തീർന്നു. രണ്ടുവർഷത്തേ പഠനത്തിനുശേഷം പൂവത്തൂർ ഇംഗ്ലീഷ്സ്കൂൾ നിലച്ചുപോയതിനാൽ പതിനാലാം വയസ്സിൽ കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ഔപചാരിക വിദ്യാഭ്യാസത്തിന് തിരശ്ശീല വീഴുകയാണുണ്ടായത്.

വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞതോടെ കൗമാരം കടന്നിട്ടില്ലാത്ത കൊച്ചുകുഞ്ഞിന് കുടുംബഭാരം പേരേണ്ടിവന്നു. പതിനഞ്ചാം വയസ്സിൽ മാതാവ് നിര്യാതയായി. പിതാവിന്റെ ആരോഗ്യം മോശമായതിനാൽ കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരം പേറുവാൻ ആ കൗമാരപ്രായക്കാരൻ നിർബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. കൃഷിയായിരുന്നു മുഖ്യതൊഴിൽ. സ്വന്തം പുരയിടത്തിലും പാട്ടപ്പുരയിടത്തിലും കൃഷി ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിലും കടുത്ത സാമ്പത്തികക്ഷേമം അന്ന് കുടുംബത്തെ തളർത്തിയിരുന്നു. നാലു പെൺമക്കളെ വിവാഹം ചെയ്തയച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അവശേഷിച്ചത് മുത്താമ്പാക്കൽ പുരയിടവും കുറേ കടവും മാത്രമായിരുന്നു. പഠിക്കാനുള്ള തൃഷ്ണ കെട്ടടങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത കൊച്ചുകുഞ്ഞ് കൃഷിപ്പണികൾക്കിടയിലും വൃക്ഷത്തണലിലിരുന്ന് പുസ്തകം വായിക്കുക പതിവായിരുന്നു. കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ പിതാവും മരണമടഞ്ഞു. ഇതിനകം ഒരു പിതാവായിക്കഴിഞ്ഞ കൊച്ചുകുഞ്ഞിന് പിന്നീട് ജീവിതം ഒരു സമരമായി മാറി. കൃഷി കൊണ്ടുമാത്രം ജീവിക്കാൻ കഴിയാതിരുന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ചെറിയതോതിൽ തുണിക്കച്ചവടവും ആരംഭിച്ചു. ദയാശീലനായ അദ്ദേഹത്തിന് കച്ചവടത്തിലും കുറെ കടം മാത്രമാണ് അവശേഷിച്ചത്. ഇതിനിടയിൽ അടുത്തുള്ള സ്കൂളിൽ അദ്ധ്യാപകവൃത്തിയിൽ ഏർപ്പെട്ടെങ്കിലും അവിടെയും അധികനാൾ തുടർന്നില്ല.

എല്ലാം ക്രിസ്തുവിനായ്
സാധു കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശി

കൃഷിയും കച്ചവടവുമായി ജീവിതം തള്ളിനീക്കുകയായിരുന്നില്ല കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതലക്ഷ്യം. നന്നേ ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹം അരുമനാഥനായ ക്രിസ്തുവിന് ജീവിതമർപ്പിച്ചിരുന്നു. പതിനൊന്നാം വയസ്സിൽ ഇടവകപ്പള്ളിയിൽ നടന്ന യോഗത്തിൽ 'ക്രിസ്തു എന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്ന് സാക്ഷ്യം പറഞ്ഞു. പതിനേഴു വയസ്സായപ്പോൾ സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിനായി സ്വയം സമർപ്പിതനായ കൊച്ചുകുഞ്ഞ് പകൽ മുഴുവൻ കഠിനമായി കൃഷിപ്പണി ചെയ്ത ശേഷം വൈകിട്ട് റാത്തൽ വിളക്കുമായി സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിന് ഇറങ്ങുമായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥനാക്കൂട്ടങ്ങൾ നടത്തുക, കുട്ടികൾക്കുവേണ്ടി യോഗങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുക, സഭേസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപനം നടത്തുക തുടങ്ങിയ ആത്മികപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ സജീവമായി പങ്കെടുത്തിരുന്നു. കഠിനവ്യക്തി ചെച്ചുവേഗാൽ തന്റെ തലയിലുള്ള തൊപ്പിയിൽ വേദപുസ്തക ഭാഗങ്ങൾ വച്ചിരിക്കും. വിശ്രമസമയത്ത് അവ വായിക്കുകയും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നു. സമാനചിന്താഗതിക്കാരായ മറ്റുചിലരോടൊത്ത് ഇടയാറനുള്ള ക്രിസ്തുൻ ഫെലോഷിപ്പ് യൂണിറ്റി എന്ന വേദിയിലൂടെ രണ്ടു മൂന്നു വർഷങ്ങൾ സംഘടിത

പ്രവർത്തനം നടത്തുകയുണ്ടായി. കൊല്ലവർഷം 1081ൽ പതിനേഴ് അംഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്ന പ്രസ്തുത സംഘടനയുടെ ചെയർമാൻ കെ. വി. സെമണും സെക്രട്ടറി എം.ഐ. വറുഗീസും (കൊച്ചുകുഞ്ഞ്) ആയിരുന്നു. ഇത്തരം സംഘടിതയത്നങ്ങൾ അനേകംപേരുടെ മാനസാന്തരത്തിനും ക്ഷീണിതവിശ്വാസികളുടെ ഉണർവിനും ഉതകിയിട്ടുണ്ട്.

കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ദിവസവും മണിക്കൂറുകൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചെലവഴിച്ചിരുന്നു. ദൈവസംസർഗത്തിന്റെ സുവർണനിമിഷങ്ങളായിരുന്നു അവ. ദൈവകരങ്ങളിൽ സ്വയം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് സ്വയം തീരുമാനമെടുത്തതും ആ നിമിഷങ്ങളിൽ തന്നെ. 1081 കർക്കടകം 8-ാം തീയതി ഡയറിയിൽ അദ്ദേഹം കുറിച്ചുവെച്ചു: '... എന്നെയും എന്റെ കൈയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ട സകലത്തെയും എന്റെ രക്ഷകന്റെ മുമ്പിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കുന്നതിന് നിശ്ചയിച്ചു.'

വ്യക്തമായ ദർശനവും ലക്ഷ്യവും മുണ്ടായിരുന്ന കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതം കടുത്ത സംഘർഷങ്ങളുടെയും പരിശോധനകളുടെയും തീച്ചളയായിരുന്നു. കുടുംബത്തിന്റെ ഭാരവും അദ്ധ്യാനക്ഷീണവും ഒരു വശത്ത്; സുവിശേഷ ഘോഷണത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള വെമ്പലും വേദനയും മറുവശത്ത്. കൊല്ലവർഷം 1085 മേയ് 1088 വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തെ ബാലായുടെ ദിവസങ്ങൾ (കണ്ണൂരിന്റെ ദിനങ്ങൾ) എന്നാണ് അദ്ദേഹം വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. ആത്മസംഘർഷവും പീഡയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാരാളമായ മാനസികവുമായ ആരോഗ്യം തകർക്കുകയും ദാരിദ്ര്യം വീട്ടിൽ തേർവാഴ്ച നടത്തുകയും ചെയ്തകാലം. കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതത്തിലെ നിർണായകമായ പരീക്ഷണഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ജീവിതം ഏകാന്തതയുടെ തുരുത്തായി മാറുകയായിരുന്നു. കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശിക്ക് രണ്ട് പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയുമുണ്ടായിരുന്നു. മുത്തമകൻ വർഗീസ് കുട്ടി; രണ്ടാമൻ ശമുവേൽ കുട്ടി; ഏകപുത്രി മറിയമ്മയും. ഒരു പ്രത്യേക സന്ദർഭത്തിൽ ഭാര്യയും മക്കളും അവരുടെ വീട്ടിലേക്ക് പോയി. വെളിച്ചം അധികവും കടന്നുചെല്ലാത്ത ഒരു നിലവറയിൽ ദുസ്സഹമായ വേദനയും വിട്ടുമാറാത്ത ദുഃഖവും പേറി വേദപാരായണവും, ചിന്തയും പ്രാർത്ഥനയും മാത്രമായി ചെലവഴിച്ച സമയങ്ങൾ പരീക്ഷണഘട്ടങ്ങളായിരുന്നു. പല പ്രിയപ്പെട്ടവരും സ്നേഹിതരും കണ്ടും കാണാതെയും മരിക്ക

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രവർ 2004

നുപോയി. നാട്ടുകാരും വീട്ടുകാരും പരിഹാസത്തിന്റെ കുരമ്പുകൾ തൊടുത്തുവിടാനും മറന്നില്ല. രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ ശമുവേൽ കൂട്ടിയുടെ മരണം കൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ ആഘാതമായിരുന്നു. പുത്രന്റെ ജീവനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു എങ്കിലും ദൈവഹിതം അതല്ലെന്ന് ഒടുവിൽ മനസ്സിലാക്കി. കർത്താവു തന്റെ കരങ്ങളിൽ ഏൽപ്പിച്ച ദുഃഖത്തിന്റെ ആ പാനപാത്രം സന്തോഷപൂർവ്വം കൈനീട്ടി വാങ്ങുകയാണ് കർത്തവ്യമെന്ന് ഗ്രഹിക്കുകയായിരുന്നു.

‘ബാലായുടെ താഴ്വരയിലെ കൈപ്പുള്ള ദിനങ്ങൾ’ സംഘർഷത്തിന്റെ ദിനങ്ങളായിരുന്നു. വിശ്വാസസ്നാനത്തെക്കുറിച്ചും രോഗശാന്തിയേക്കുറിച്ചുമുള്ള ചിന്തകൾ അദ്ദേഹത്തെ കണക്കറ്റ് അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാപഞ്ചിക ബന്ധങ്ങളിൽനിന്നുകന്ന് ഏകാന്തതയിൽ തപം ചെയ്ത കൊച്ചുകുഞ്ഞ് തപോധനന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയോടെയാണ് പുറത്തുവന്നത്. ബാലായുടെ താഴ്വരയിൽ പ്രാണപ്രിയനോടുകൂടെയുള്ള സഹവാസമാണ് അദ്ദേഹത്തിന് ആത്മയൈര്യം പകർന്നത്. വെളിച്ചം കടന്നുചെല്ലാത്ത തന്റെ നിലവറ ദിവ്യവെളിപ്പാടുകളുടെ ഈറ്റില്ലമായി മാറുകയായിരുന്നു. സാക്ഷാൽ ഭക്തി, ദൈവവുമായുള്ള രഹസ്യസംസർഗ്ഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നും, ലോകർക്ക് അറിഞ്ഞുകൂടാത്ത യേശു രക്ഷിതാവിനോടുള്ള ഭക്തിയിൽ പ്രിയപ്പെട്ട ജീവിക്കുന്നതിന് വാഞ്ചിക്കുന്നതാണ് പരിപൂർണ്ണ ക്രിസ്ത്യാനിതാമെന്നും അദ്ദേഹം ആ നാളുകളിൽ മനസ്സിലാക്കി. “ലോകത്തിന് വെളിയിൽ ഇറങ്ങിനിൽക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക്കു മാത്രമേ ക്രിസ്ത്യാനിത്വത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണത ലഭിക്കുകയുള്ളൂ. വെളിപ്രദേശത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു മനസ്സ് എത്രത്തോളം തുറസ്സായിരിക്കുമോ അത്രയും ഇഹലോകത്തിലെ യാതൊന്നിനെയും കാണാതെ തന്റെ പ്രിയനെ ധ്യാനിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി നിത്യതയുടെ മനോവിശാലതാമണിത്തവനായി ലോകത്തിന് വെളിക്കു നിൽക്കുന്നു.” ‘പരമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വം’ എന്ന ഉപദേശിയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ പ്രസ്താവന എത്രവലിയ ഒരു ജീവിതദർശനമാണ് നമുക്ക് നൽകുന്നത്! സാധു സുന്ദരസിംഗിന്റെ ‘സ്വാമിപാദാന്തികം’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന് സമാനമാണ് സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ ‘പരമ ക്രിസ്ത്യാനിത്വം’

ദിവ്യവെളിപ്പാടുകളിൽ നിന്നു

ശക്തിയാർജ്ജിച്ച് കൊച്ചുകുഞ്ഞ് സുവിശേഷപ്രവർത്തനത്തിന് സമ്പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ച് കൊ.വ 1088ൽ മുത്താമ്പാക്കൽ വീടിന്റെ തട്ടുവുറത്തും അറയിലുമായി ഏഴുദിവസം പരിപൂർണ്ണമായി ഉപവസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സുവിശേഷവേല തന്നെ ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന ദിവ്യോദ്ദേശ്യം വ്യക്തമായി. വീണ്ടും അഞ്ചുദിവസംകൂടി വായനയും പ്രാർത്ഥനയും

**ഒരു ദൈവദൂതൻ
ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ ജീവിക്കണം
എന്നായിരുന്നു
സാധുവിന്റെ ആഗ്രഹം.
പാപകരമല്ലാത്തതും മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുവദനീയവുമായ പല കാര്യങ്ങളും
താൻ പരിത്യജിച്ചു.**

നയും ധ്യാനവുമായി കഴിച്ചുകൂട്ടിയ അദ്ദേഹം ഉറച്ച നിശ്ചയത്തോടെ പുറത്തുവന്നു. ‘ഏക ആശ്രയസ്ഥാനമായ ദൈവത്തിന്റെ കരങ്ങളിൽ ഒരായുധമായിത്തീരുക’-ജീവിത സൗഭാഗ്യം അതുമാത്രമാണെന്ന് ഗ്രഹിച്ച ആ ജീവിതം ദൈവികനിയോഗത്തിനായി മാത്രം അർപ്പിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു.

ഒരു മഹാത്യാഗിയുടെ ജീവിതനിഷ്ഠകളായിരുന്നു മുപ്പതുവയസ്സിനോടടുത്ത കാലത്ത് അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചത്. പ്രാപഞ്ചിക തൃഷ്ണകളേ സമൂലം ത്യജിച്ച് സുവിശേഷ പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി ജീവിതം മെരുക്കിയെടുക്കുകയായിരുന്നു ആ തപോധനന്റെ ലക്ഷ്യം. ഒരു ദൈവദൂതൻ ഭൂമിയിൽ ജീവിക്കുന്നതുപോലെ ജീവിക്കണം എന്നായിരുന്നു സാധുവിന്റെ ആഗ്രഹം. പാപകരമല്ലാത്തതും മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുവദനീയവുമായ പല കാര്യങ്ങളും താൻ പരിത്യജിച്ചു. ദൈവം അതുവരെ തന്ന മക്കൾ മതിയെന്ന് വച്ചുകൊണ്ട് മേലാൽ ആത്മീയ മക്കൾക്കായി മാത്രം ജീവിക്കുകയാണ് വേണ്ടതെന്ന വിചാരം ഭാര്യയുമായി പങ്കുവയ്ക്കുകയും അവൾക്ക് അത് പരിപൂർണ്ണ സമ്മതമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. കർത്താവു തന്നിട്ടുള്ള പുരയിടത്തിൽ മാത്രം ജോലി ചെയ്തുകൊണ്ട് കർത്താവിന്റെ കാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട് ആയുസ്സ് കഴിക്കണം എന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ദൈവവചനമാണ് യഥാർത്ഥശക്തി എന്ന് ഗ്രഹിച്ചതി

നാൽ മറ്റ് പല പുസ്തകങ്ങളും വായിക്കുന്ന പതിവ് നിർത്തി. ഭക്ഷണകാര്യത്തിൽ, പ്രാകൃതമനുഷ്യന്റെ മനോഭാവം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായ തനിക്ക് ഒരിക്കലും ഉണ്ടായിക്കൂടാ എന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്ന സാധു എപ്പോഴും ആത്മീയ ഭക്ഷണത്തിന് മുൻഗണന കൊടുത്തിരുന്നു. വസ്ത്രധാരണത്തിൽ യാതൊരുവിധ ആഡംബരവും പാടില്ല എന്ന് നിഷ്ക്കർഷിച്ചിരുന്ന സാധു മറ്റ് മാനസികോല്ലാസങ്ങളും ഭക്തർക്ക് ആവശ്യമുള്ളതായി കരുതിയില്ല. ക്രൂശിക്കപ്പെട്ട കർത്താവിന് മാത്രം ഭക്തന്റെ സകല സന്തോഷവുമായിത്തീരേണ്ടതാണെന്ന് വിശ്വസിച്ച സാധു ലോകത്തിന്റെ ബഹുമാനം മായയാണെന്ന് ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപവും ഹൃദയപൂർവ്വം വെറുത്തിരുന്ന ഈ ഭക്തൻ ‘പരമ രസ മധുപാനത്തിനായി’ ദൈവത്തിൽ നിന്നും ആത്മജ്ഞാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ പ്രാപിച്ചവനായിരുന്നു. ദൈവത്തേക്കുറിച്ചുള്ള മനോബോധത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒന്നിനേനാം വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കുമ്പോൾ, നാം നിഷേധിക്കുന്ന ആ കാര്യത്തിന്റെ അനുഭവത്തിന് നമ്മിൽ സ്ഥാനമില്ലാതാകയും, ആ സ്ഥാനത്ത് ഭക്തിയുടെ രസപ്രവാഹം ഉണ്ടാകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹം വിശ്വസിച്ചിരുന്നു.

‘സുവിശേഷ പ്രവർത്തനത്തിന് നിയുക്തനായിരിക്കുന്നു’ എന്ന ഉറപ്പോടെ, തുടർന്നുള്ള മൂന്ന് ദശകങ്ങൾ സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞിന്റെ പ്രേഷിതചരിത്രത്തിന്റെ കാലഘട്ടമാണ്. മലങ്കരയിൽ ആത്മീയ ഉണർവിന്റെ അഗ്നിനാവുകൾ വെളിപ്പെട്ട ഒരു കാലഘട്ടമായിരുന്നു അത്. ഏക ആശ്രയമായ ദൈവത്തിൽ അർപ്പിതമായ മനസ്സോടെയാണ് സാധു സുവിശേഷ പ്രഘോഷണത്തിനിറങ്ങിയത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗീതങ്ങളിൽപോലും പ്രതിഫലിക്കുന്നത് ദൈവത്തിലുള്ള അചഞ്ചലമായ ആശ്രയമാണ്. സ്ഥിരമായ വരുമാനം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം അഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. സ്വന്തം ഇടവകയിൽ നിന്നും ക്ലിപ്ത ശമ്പളം വാങ്ങി സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നതിനുള്ള ചില അഭ്യുദയകാംക്ഷികളുടെ താൽപര്യം നിഷേധിച്ചതും അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. പ്രേഷിതവൃത്തിയിൽ വ്യാപൃതനായതോടുകൂടിയാണ് കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശി ‘സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞ്’ എന്നപേരിൽ പ്രസിദ്ധനായത്.

പ്രേഷിത പ്രവർത്തനത്തിൽ സാധുകൊച്ചുകുഞ്ഞ് സ്വീകരിച്ച പ്രധാനമായും പ്രസംഗ വേദിയായിരുന്നു. കേരളത്തിലങ്ങോളമിങ്ങോളം മാത്രം

ജീവമൊഴികൾ

ചെമ്പ്രവരി 2004

മല്ല തെക്കേ ഇൻഡ്യയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിലും വിശ്രമമില്ലാതെ സഞ്ചരിച്ച് 30 വർഷത്തോളം സുവിശേഷമറിയിച്ച സാധുവിന്റെ പ്രഭാഷണങ്ങൾ ശ്രോതാക്കളെ തട്ടിയുണർത്തിയിരുന്നു. പ്രസംഗവേദികളിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങി നിൽക്കാതെ ജീവിതത്തിന്റെ സമസ്ത മേഖലകളും പ്രേഷിത മേഖലയായി അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നു. ഉണർവുയോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതോടൊപ്പം സാമൂഹിക പരിവർത്തനത്തിന്റെ കാഹളം മുഴക്കുന്നതിനൊരു വൈകുണ്ഠ അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. സാമൂഹികപരിവർത്തനം ലക്ഷ്യമാക്കി സ്ത്രീധന ത്യാഗപ്രസ്ഥാനത്തിന് രൂപം നൽകി. അശരണരെയും ആലംബഹീനരെയും പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനു വയോവൃദ്ധ മന്ദിരങ്ങളും അനാഥശാലകളും സ്ഥാപിച്ചു.

ഒരാഴ്ചപോലും മുടങ്ങാതെ മുപ്പതിലധികം വർഷം സുവിശേഷപ്രസംഗം നടത്തിയ സാധു സഞ്ചരിക്കാത്ത നാടോ, സാധുവിന്റെ പ്രസംഗം കേൾക്കാത്ത ജനങ്ങളോ അധികമുണ്ടാവില്ല. കൊട്ടാരം മുതൽ കൂടിൽ വരെയുള്ളവർ ആ കേതന്റെ വാക്കുകൾക്കു ചെവികൊടുത്തിരുന്നു. സാധാരണയായി വ്യാഴം മുതൽ ഞായർ വരെയായിരിക്കും യോഗം ക്രമീകരിക്കുക. പ്രസംഗമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ രാവിലെ 7.30 ന് ആരംഭിക്കുന്ന പരിപാടി അവസാനിക്കുന്നത് മിക്കപ്പോഴും രാത്രി പന്ത്രണ്ടു മണിക്കായിരിക്കും. കുറിപ്പുകൾ എഴുതിവച്ചു പ്രസംഗിക്കുന്നപതിവില്ലാത്ത സാധുവിന്റെ വാക്കുകൾക്ക് തിരുവചനത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ള അടിത്തറയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രചോദനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഉണർവിന്റെ പ്രധാന ലക്ഷ്യങ്ങളായി അന്ന് കണ്ടുപോന്നത് അഗാധമായ പാപബോധം, പരിശുദ്ധാത്മാവിലുള്ള സന്തോഷം, രക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരെക്കുറിച്ചുള്ള ഉള്ളുരുക്കം, ശക്തിയേറിയ സാക്ഷ്യം എന്നിവയായിരുന്നു. അഗാധമായ പാപബോധം വരുമ്പോൾ ജനങ്ങൾ നിലവിളിയോടെ പാപം ഏറ്റുപറയുകയും വിദ്വേഷികളായിരുന്നവർ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് പരസ്പരം ക്ഷമചോദിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സാധുകൊച്ചു കുഞ്ഞിന്റെ ഗീതങ്ങൾ ഉണർവ് ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രധാനപങ്ക് വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. ലൗകിക ജീവിതത്തിന്റെ നിസ്സാരതയും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിലുള്ള പ്രത്യയശാസ്ത്രം നിറഞ്ഞതിൽക്കുന്ന നിരവധി ഉണർവുഗീതങ്ങൾ അദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധുവിന്റെ സുവിശേഷീകരണയത്നങ്ങളിൽ ഉടനീളം വെളി

പ്പെട്ടിരുന്ന ശക്തിയുടെ ഉറവിടം പ്രാർത്ഥനയായിരുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ആഴങ്ങൾ തേടുന്നതോടൊപ്പം ക്രിസ്തുവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിലൂടെ അനുനിമിഷം കരുത്താർജിക്കുകയും ചെയ്തുപോന്നു. പുസ്തകരചനയ്ക്കിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയോടെ തുടക്കമിടും. പിന്നെ ആരോ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നത് കേട്ടുകുറിക്കുന്ന പ്രതീതിയാണ്. സാമാന്യ ജനങ്ങളേ ലക്ഷ്യമാക്കിയിരുന്നു സാധുവിന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ അധികവും.

ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിനും ചൂഷണത്തിനുമെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന സാധുവിന്റെ മൂന്ന് കൃതികളാണ് സ്ത്രീധനത്യാഗം, ലേലച്ചിട്ടിദോഷം, വ്യാപാരധർമ്മം, ഇവ. സാമൂഹിക തിന്മകൾക്കെതിരെ മുഴങ്ങിയ പ്രവാചകശബ്ദമായിരുന്നു അത്.

ഫലിതപ്രയോഗങ്ങൾ പ്രസംഗശൈലിക്ക് ആകർഷകത പകർത്തിയിരുന്നു. ദൈവവചനത്തിന്റെ അധികാരവും ശക്തിയും തുടിച്ചുനിന്ന ആ വാക്കുകൾ ശ്രോതാക്കളുടെ മനസ്സിൽ പതിച്ചിരുന്നത് പ്രവാചകശബ്ദത്തിന്റെ മാറ്റൊലിയോടെയായിരുന്നു.

സാമൂഹിക തിന്മകൾക്കെതിരെ മുഴങ്ങിയ പ്രവാചകശബ്ദമായിരുന്നു അത്. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ തെളിഞ്ഞ വെളിച്ചത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്തായിരുന്നു സാമൂഹികതിന്മകളെ അദ്ദേഹം വിമർശിച്ചിരുന്നത്. ദ്രവ്യാഗ്രഹത്തിനും ചൂഷണത്തിനുമെതിരെ വിരൽ ചൂണ്ടുന്ന സാധുവിന്റെ മൂന്ന് കൃതികളാണ് സ്ത്രീധനത്യാഗം, ലേലച്ചിട്ടിദോഷം, വ്യാപാരധർമ്മം, ഇവ. സുവിശേഷത്തിന് അനുദിനജീവിതത്തിൽ പ്രസക്തി കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള അടങ്ങാത്ത അന്വേഷണത്തിന്റെ ഫലമാണ് സാധുകൊച്ചു കുഞ്ഞിന്റെ കർമ്മപരിപാടികളെല്ലാം. ക്രിസ്തീയ സ്നേഹം പ്രാവൃത്തികമാക്കുക ജീവിതലക്ഷ്യമായിക്കണ്ട സാധുവിന് തന്റെ നാട്ടിൽ ആരും അത്താഴമുണ്ണാതെ കിടക്കരുതെന്ന് നിർബന്ധമുണ്ടായിരുന്നു. അത്താഴപ്പട്ടിണിക്കാർക്ക് അരിയും സാധനങ്ങളും കൊണ്ടെത്തിച്ചിരുന്നു. ആവശ്യക്കാർക്കു കടയിൽ ഏർപ്പാടുചെയ്തിരിക്കും. പുരമേയുന്നതിന് ബുദ്ധിമുട്ടു

ള്ളവർക്ക് സഹായം ചെയ്യുക, പെൺമക്കളേ വിവാഹം ചെയ്തയയ്ക്കുന്നതിന് വിഷമിക്കുന്നവർക്ക് ധനസഹായം നൽകുക തുടങ്ങി എത്രയെത്ര മേഖലകളിലേക്കായിരുന്നു സാധുവിന്റെ സഹായനസ്തങ്ങൾ നീണ്ടുചെന്നത്. സാധുജനാനുകമ്പ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളിലും ചിന്തകളിലും പ്രതിഫലിച്ചിരുന്നു. സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾക്കായി ഒരു പൈസയുടെ ധനാഭ്യർത്ഥനപോലും നടത്തിയിട്ടില്ലാത്ത അദ്ദേഹം മറ്റുള്ളവർക്കു വേണ്ടി സഹായം അഭ്യർത്ഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. വഴിയത്രക്കാരെ അതിഥികളായി സ്വീകരിച്ചു സൽക്കരിക്കുന്നതിന് ഏർപ്പെടുത്തിയതാണ് 'സാധുജനസഹായസംഘം'. 'യേശുമിശിഹായിൽ വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദരിദ്രജനാനുകമ്പയ്ക്ക് സാക്ഷിയായി, തിരുനാമത്തെ എല്ലാ വിധത്തിലും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ആവതുകരുണകാണിച്ച് ക്രിസ്തീയ സ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുക'യുമാണ് സംഘത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്ന് സാധുരേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അനാഥരെയും വിധവമാരെയും പരദേശികളെയും പരിരക്ഷിക്കുക ക്രൈസ്തവധർമ്മമായി സാധു കരുതിയിരുന്നു. അനാഥ സംരക്ഷണത്തിന് തുടക്കമിട്ടത് വീട്ടിൽത്തന്നെയായിരുന്നു. ഇടയാറമ്മുള, കീഴ്വായപുർ, കുറിയന്നൂർ, കലയപുരം, മാർത്താണ്ഡം എന്നിവിടങ്ങളിൽ അനാഥാലയങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. നിരാലംബരായ വൃദ്ധന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിന് ഒരു വയോവൃദ്ധ മന്ദിരവും സ്ഥാപിച്ചു. സൗജന്യവിദ്യാഭ്യാസം നിർമ്മനരായ കുട്ടികൾക്ക് ലഭ്യമാക്കുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഒരു സ്കൂൾ മുത്താമ്പാക്കൽ സുവിശേഷാലയത്തിൽ ആരംഭിച്ചെങ്കിലും ഏറെക്കാലം സ്കൂൾ നടത്തുന്നതിന് സാധിച്ചില്ല.

സാധുകൊച്ചു കുഞ്ഞ് ഉപദേശിയുടെ നാമം അമരത്വം നേടിയിരിക്കുന്നത് 'ആശ്വാസഗീതങ്ങളിലൂടെ'യാണ്. 'യഹോവാ ഭക്തന്മാർക്കുള്ള ആശ്വാസഗീതങ്ങൾ' എന്നാണ് ഗ്രന്ഥനാമം. 1939 ൽ സാധു പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ആശ്വാസഗീതങ്ങൾ 18-ാം പതിപ്പിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ 210 മലയാള ഗീതങ്ങൾ സമാഹരിച്ചിരുന്നു. ആഴമായ ആത്മീയാനുഭവങ്ങളിൽ നിന്നും ഉടലെടുത്തതാണ് ഈ ഗാനങ്ങൾ എല്ലാം. മനുഷ്യാത്മാവിനെ സമാശ്വാസത്തിന്റെ സങ്കേതങ്ങളിലേക്കു നയിക്കുന്ന കീർത്തനങ്ങളാണ് അവയിൽ പലതും ജീവിതത്തിന്റെ നിർണ്ണായക

(ശേഷം പേജ് 15-ൽ)

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രുവരി 2004

ലേഖനത്തിന്റെ തലമുറയുടെ പ്രത്യേകതകൾ

2

ഡേവിഡ് വിൽക്കെഴ്സൺ

ഞാൻ ബ്രിട്ടനിലായിരുന്നപ്പോൾ ഗൗരവസ്വഭാവമായ ഒരു പാസ്റ്റർ എന്നെ മാറ്റി നിർത്തി എന്നോടു രഹസ്യമായി പറഞ്ഞു: “അടുത്ത യോഗത്തിൽ താങ്കൾ വലിയ ധനികനായ ഒരു വ്യക്തിയെ കണ്ടുമുട്ടും. അയാളെക്കുറിച്ച് ഒരു മുന്നറിയിപ്പു തരുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സഭയെ തന്റെ സ്വന്തം സ്വത്ത് എന്ന പോലെയാണ് അയാൾ കാണുന്നത്. അതിനു കാരണം അദ്ദേഹം വലിയ തുകകൾ സംഭാവന നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നതുതന്നെ. അതു കാരണമായി അനേകം നല്ല ആളുകളെ ഇവിടെ നിന്നും ഓടിച്ചു കളയുവാൻ അയാൾ കാരണക്കാരനായി.”

ഞാൻ കേട്ട ഇക്കാര്യം എന്നെ മലിനപ്പെടുത്തുവാൻ ഞാൻ എന്നെ അനുവദിച്ചു. ഞാൻ പിന്നീട് സമ്പന്നനായ ആ വ്യക്തിയെ കണ്ടുമുട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം സമയം ചെലവഴിക്കുവാൻ വിമുഖത കാട്ടി. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു കേൾക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരിക്കലും സമയം നൽകിയില്ല.

പിന്നീട് ഞാൻ അക്കാദമിയിൽ അനുതപിച്ചു. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ വീണ്ടും വീണ്ടും ഈ തെറ്റിനു ഞാൻ വിധേയനായിട്ടുണ്ട്. ആയിരക്കണക്കിനു സ്ത്രീപുരുഷന്മാർക്കെതിരെ ഞാൻ തെറ്റായ അഭിപ്രായങ്ങൾ രൂപപ്പെടുത്തുകയും കൂട്ടായ്മ നിരസിക്കുകയും വരെ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും കാര്യങ്ങളും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനനുസൃതമായ വിവേചനത്താലുണ്ടായ വിഴ്ചകളായിരുന്നു.

ബ്രിട്ടനിലായിരുന്നപ്പോൾ ഒരു മീറ്റിംഗിൽ ഒരു പാസ്റ്റർ തിടുക്കത്തിൽ എണീറ്റ് ആഘോഷത്തോടെ സന്തോഷാധിക്യത്തോടെ ഇരിപ്പിടങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേയുള്ള ഇടവഴിയിലൂടെ തുള്ളിച്ചാടുന്നതു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ ഇങ്ങനെ വിധിച്ചു: “ഓ, ഈ മനുഷ്യൻ ഒരു നാട്യക്കാരനാണ്. ഇയാൾ ജഡത്തിൽ ഒരു പ്രകടനം കാഴ്ച വയ്ക്കുകയാണ്.” ഈ സമയം അദ്ദേഹത്തെ അടുത്തറിയാവുന്ന മറ്റൊരു പാസ്റ്റർ എന്നോടു പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹം എന്തു കൊണ്ടാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് നിന്യാമോ? അദ്ദേഹത്തിനു നിർമ്മലമായ ഒരു മനസ്സാക്ഷിയുള്ളതുകൊണ്ട്. അദ്ദേഹം സന്തോഷവാനായ ഒരു വ്യക്തിയാണ്.”

ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവിന്റെ കാഴ്ചയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ

ആളുകളെ വിധിച്ചിരുന്ന നാളുകളിൽ ഞാൻ ദൈവത്തെ എത്ര ദുഃഖിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഇന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു ഇന്നു കരയുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും തിരുസനിയയിൽ കരയുവാൻ കഴിയും.

എന്റെ ജഡത്തിന്റെ കണ്ണുകളെ അനുവദിച്ചിരുന്നു. അതു എന്റെ കണ്ണുകളെ വഷളാക്കി. യേശു ഇത്തരം പാപത്തെക്കുറിച്ച് മുന്നറിയിപ്പുതന്നതു ശ്രദ്ധിക്കുക: “കാഴ്ചപ്രകാരം വിധിക്കരുത്. നീതിയുള്ള വിധി വിധിപ്പിൻ” (യോഹ. 7:24)

എനിക്കു വർഷങ്ങളായി പരിചയമുള്ള ഒരു ശുശ്രൂഷകനെ അടുത്തസമയത്തു കാണുകയുണ്ടായി. ഓരോ പ്രാവശ്യവും അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടിയശേഷം ഞാൻ എന്റെ ഭാര്യയോടു ഇപ്രകാരം പറയാറുണ്ട്: “അയാൾ ഒട്ടും കഴമ്പില്ലാത്ത വെറും പൊങ്ങച്ചക്കാരനാണ്, ഒരു ജടയാണ്. ഇത്തരം ഒരാളെ ദൈവത്തിന് എങ്ങനെ അനുജീവമൊഴികൾ

ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും എന്നെന്നിരിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.” മറ്റുള്ളവരെ വിധിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നോട് പെട്ടശേഷം ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടുമുട്ടുകയുണ്ടായി. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്നോട് അങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുക. നിശ്ശബ്ദമായി അദ്ദേഹം പറയുന്നതു കേൾക്കുക. അദ്ദേഹത്തോടൊപ്പം പ്രാർത്ഥിക്കുക.”

ഞാൻ അത് അനുസരിച്ചു. ആ മനുഷ്യനെ സ്നേഹിച്ചു. അദ്ദേഹം പറയുന്നതു ക്ഷമയോടെ കേട്ടു. ഒടുവിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കരം ഗ്രഹിച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചു. ഞങ്ങൾ പിരിഞ്ഞപ്പോൾ അസാധാരണമായ ഒരു കാര്യം എന്നിൽ സംഭവിച്ചു. എന്റെ ഉള്ളിൽ ദുഃഖം നിറഞ്ഞു. അതോടൊപ്പം ഒരു ഭയവും എന്നിൽ നിറയാൻ തുടങ്ങി. അനേകവർഷങ്ങളായി ഞാൻ ആ മനുഷ്യനോടു ചെയ്ത കുറ്റത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം എന്നെ കുത്താൻ തുടങ്ങി. എന്നെ മലിനമാക്കുന്ന പാപത്തിന്റെ കവിഞ്ഞൊഴുക്ക് ഞാൻ കണ്ടു.

ദാവീദ് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു: “എന്റെ പാപവും എന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരനുമായ യഹോവേ, എന്റെ വായിലെ വാക്കുകളും എന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ധ്യാനവും നിനക്കു പ്രസാദമായിരിക്കുമാറാകട്ടെ.” (സങ്കീ. 19:14)

പൗലോസ് ഇപ്രകാരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു: “എല്ലാം കയ്പും കോപവും ക്രോധവും കുറ്റാരവും ദുഷണവും സകലദുർഗ്ഗുണങ്ങളുമായി നിങ്ങളെ വിട്ട് ഒഴിഞ്ഞുപോകട്ടെ. നിങ്ങൾ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ ദയയും മനസ്സലിവുമുള്ളവരായി ദൈവം ക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളോടു ക്ഷമിച്ചതുപോലെ അന്യോന്യം ക്ഷമിപ്പിൻ.” (ശേഷം പേജ് 23-ൽ)

ഐസ്രവേലി 2004

**സന്തോഷത്തിന്റെ
സൗന്ദര്യത്തെ
യേശു വർണിച്ചില്ല
-പകരം അവിടുന്ന്
സന്തോഷിച്ചു.**

വളരെ വ്യക്തമായിരുന്നു. അത് ആളുകളുടെ മനസ്സിൽ അധികാരത്തോടും കൃത്യതയോടും ചെന്നു പതിച്ചത്. മാതൃത്വത്തിന്റെ പവിത്രതയെക്കുറിച്ച് യേശു ചർച്ചയൊന്നും നടത്തിയില്ല-പകരം ഒരു ശിശുവായി അമ്മയുടെ വക്ഷസ്സോടു ചേർന്നിരുന്നു. ആ രംഗം എന്നും മാതൃത്വത്തിനായി സമർപ്പിതമായ ഒന്നാണ്.

ജീവിതമെന്നു പറയുന്നത് വളർച്ചയോടും സ്വഭാവരൂപീകരണത്തോടും അഭേദ്യമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നൊരു വാദഗതിയൊന്നും യേശു ഉന്നയിച്ചില്ല - പകരം അവിടുന്ന്

തഴമ്പുവീണു. അങ്ങനെ കരങ്ങളുടെ അധാനത്തെ അവിടുന്ന് ബഹുമാന്യമാക്കി.

ഭവനത്തിൽ ഒരുവന്റെ വെളിച്ചം സുഹൃത്തുക്കളുടേയും ബന്ധുക്കളുടേയും ഇടയിൽ പ്രകാശിക്കേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി യേശു സംഭാഷിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. -പകരം സ്വന്തം നാട്ടിൽ, നസറേത്തിൽ, നന്മയുടേയും രോഗശാന്തിയുടേതുമായ തന്റെ പദ്ധതികൾ അവിടുന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. അതു കേട്ടവരോട് 'തന്റെ വായിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ലാവണ്യവാക്കുകളെക്കുറിച്ച്

അതുപുനായക്രിസ്തു

സ്റ്റാൻലി ജോൺസ്

കാണാവുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് അതീതമായ ഒരു തലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മിസ്സിക്കുകളുടെ നാടാണു ഭാരതം. ഭാരതത്തിന്റെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ തന്നെ നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവപ്പെടും. യേശുവും സത്യത്തിൽ ഏറ്റവും വലിയ മിസ്സിക്കായിരുന്നു. കാണാത്ത കാര്യങ്ങളായിരുന്നു യേശുവിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം യഥാർത്ഥം. രാത്രി മുഴുവൻ അവിടുന്ന് മലയിൽ പിതാവിനോടുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിൽ, പ്രാർത്ഥനയിൽ, സമയം ചെലവഴിച്ചു. അവിടുന്ന് ദൈവത്തിലും ദൈവം തന്നിലും വസിച്ചു. “ഞാനും പിതാവും ഒന്നാണ്” എന്നു യേശു പറയുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അങ്ങനെ തന്നെ തോന്നും.

മിസ്സിക്കായ യേശുവിനു മിസ്സിസി സത്തിന്റെ നാടായ ഭാരതത്തോട് നന്നായി സംവദിക്കാൻ കഴിയും. എന്നാൽ യേശു മിസ്സിക്കായിരുന്നപ്പോൾ തന്നെ വളരെ സമർത്ഥതയും പ്രായോഗികതയും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. ഊഹാപോഹങ്ങളും തോന്നലുകളും അരങ്ങുവാണിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടത്തിൽ പ്രായോഗിക യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പുതുകാവുമായാണ് അവിടുന്ന് വന്നത്. അവിടുന്ന് വ്യക്തമായി പഠിപ്പിച്ചു. ഊഹാപോഹമൊന്നും നടത്തിയില്ല. ‘ഒരു പക്ഷേ,’ ‘ചിലപ്പോൾ’ ‘ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്’ എന്നിങ്ങനെയുള്ള പദങ്ങളൊന്നും യേശു ഉപയോഗിച്ചില്ല. അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ

‘ജ്ഞാനത്തിലും വളർച്ചയിലും ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടേയും കൃപയിലും മുതിർന്നവനാണ്’.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ലോക

അധ്വാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് യേശു പ്രസ്താവനയൊന്നും നടത്തിയില്ല. -പകരം അവിടുന്ന് ഒരു തച്ചന്റെ പണിശാലയിൽ പകലന്തിയോളം ജോലിചെയ്തു.

ത്തിൽ പ്രലോഭനങ്ങളും പരീക്ഷകളും ഉള്ളത് എന്നതിനെപ്പറ്റി അഭ്യൂഹമൊന്നും നടത്താൻ യേശു മുതിർന്നില്ല. -പകരം അവിടുന്ന് അതിനെ നേരിട്ടു. മരുഭൂമിയിൽ നാല്പതു ദിവസം അതിനോടു പോരാടിയ ശേഷം അവിടുന്ന് വിജയിയായി ‘ആത്മാവിന്റെ ശക്തിയോടെ ഗലീലയിലേക്കു മടങ്ങി വന്നു.’

അധ്വാനത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ച് യേശു പ്രസ്താവനയൊന്നും നടത്തിയില്ല. -പകരം അവിടുന്ന് ഒരു തച്ചന്റെ പണിശാലയിൽ പകലന്തിയോളം ജോലിചെയ്തു. നുകവും കലപ്പയും ഉണ്ടാക്കുന്ന കഠിനാധ്വാനം മൂലം അവിടുത്തെ കൈവെള്ളയിൽ

ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു.’

യേശു മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ വന്നപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം തെളിയിക്കാൻ അവിടുന്ന് മെനക്കെട്ടില്ല-പകരം അവിടുന്ന് ദൈവത്തെ ഭൂമിയിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്നു. അവിടുന്ന് ദൈവത്തിൽ വസിച്ചു. അതുകൊണ്ടു തന്നെ അവിടുത്തെ മുഖത്തേക്കു നോക്കിയവർക്ക് ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് അശേഷം സംശയം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

സോക്രട്ടീസിനെപ്പോലെ ആത്മാവിന്റെ അനശ്വരതയെക്കുറിച്ച് യേശു വാദപ്രതിവാദം നടത്തിയില്ല. പകരം അവിടുന്ന് മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിച്ചു.

ദൈവം എങ്ങനെയാണ് ഒരു ത്രിത്വമായിരിക്കുന്നത് എന്നതിനെപ്പറ്റി യേശു ഊഹാപോഹമൊന്നും നടത്തിയില്ല-പകരം അവിടുന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു “ദൈവാത്മാവിനാൽ ഞാൻ ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുന്നു എങ്കിലോ ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ വന്നെത്തിയിരിക്കുന്നു സ്പഷ്ടം.” ഇവിടെ ത്രിത്വം-“ഞാൻ”, ദൈവാത്മാവ് “ദൈവം”-എന്നെങ്കിലും അഭ്യൂഹം നടത്തേണ്ട ഒന്നല്ല. മറിച്ച് അതു വീണ്ടെടുക്കുന്ന (ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുകയും ദൈവരാജ്യത്തെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്ന) ഒരു പ്രവർത്തനശക്തിയാണ്.

കുഞ്ഞുങ്ങൾക്ക് സമൂഹത്തിലുള്ള വിലയെക്കുറിച്ച് യേശു ഉപദേശം

ഒന്നും നൽകിയില്ല. പകരം അവരുടെ തലമേൽ കൈവെച്ച് അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവരിൽ ഒരുവനെ അവരുടെ മധ്യത്തിൽ നിർത്തി ദൈവരാജ്യം ഇങ്ങനെ യുദ്ധമുദ്രയെപ്പോലെ പ്രഖ്യാപിച്ചു. അവരെ മരണത്തിൽ നിന്ന് ഉയർപ്പിച്ചു.

ദൈവം പ്രാർത്ഥന കേൾക്കും എന്ന് യേശു വാദിച്ചില്ല. പകരം അവിടുന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചു; ചിലപ്പോൾ രാത്രി മുഴുവൻ. രാവിലെ ഇറങ്ങി വന്നപ്പോൾ 'സൗഖ്യമാക്കാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ശക്തി അവന്റെ മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നു.'

സൗഹൃദത്തിന്റെ മനോഹാരിതയെക്കുറിച്ചോ മാനുഷിക സഹതാപത്തിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചോ യേശു വാങ്മയചിത്രങ്ങളൊന്നും വരച്ചു കാട്ടിയില്ല. പകരം അവിടുന്ന് തന്റെ സൗഹൃദത്തിന്റെ കല്ലറയ്ക്കൽ കണ്ണുനീർ വാർത്തു.

സ്ത്രീത്വത്തിന്റെ ഹനനീയതയെക്കുറിച്ചോ അവർക്കു തുല്യപദവി നൽകേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയെക്കുറിച്ചോ യേശു വാദിച്ചില്ല. പകരം അവിടുന്ന് അങ്ങേയറ്റം ബഹുമാനത്തോടെ അവരോട് ഇടപെട്ടു; തന്റെ ഉദാത്തമായ ഉപദേശങ്ങൾ അവർക്കു നൽകി; അവിടുന്ന് മരണത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റപ്പോൾ അവരിൽ ഒരാൾക്ക് ആദ്യം പ്രത്യക്ഷനായി.

താഴ്മയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഒരു ക്ലാസ്സ് മുറിയെഴുതുന്നപോലെ യേശു പഠിപ്പിച്ചില്ല. പകരം 'ഒരു തുവർത്ത് എടുത്ത് അരയിൽ ചുറ്റി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാനും അരയിൽ ചുറ്റിയിരുന്ന തുണികൊണ്ടു തുവർത്തുവാനും തുടങ്ങി.'

വ്യക്തികളുടെ തുല്യപദവിയെക്കുറിച്ച് നാം ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ യേശുചർച്ചയൊന്നും നടത്തിയില്ല. പകരം അവിടുന്ന് പാവപ്പെട്ടവരുടെയും പുറന്തള്ളപ്പെട്ടവരുടെയും അടുത്തേക്കു പോയി അവരോടൊപ്പം ഭക്ഷണം കഴിച്ചു.

ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലെ വേദനയും മനുഷ്യരാശിയുടെ കണ്ണീരും ദൈവസ്നേഹവുമായി താരതമ്യം ചെയ്തു യേശു എന്തെങ്കിലും തെളിയിക്കാൻ ശ്രമിച്ചില്ല. പകരം ദൈവസ്നേഹത്തിന് എതിരായി പറഞ്ഞതെല്ലാം അവിടുന്ന് കാൽവരിയിൽ സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയും ആ വേദനയിലൂടെയും ദുരന്തത്തിലൂടെയും പാപത്തിലൂടെയും ദൈവസ്നേഹം വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

എങ്ങനെയാണ് ഏറ്റവും ദുർബല

രായ മനുഷ്യരെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി ലോകനന്മയ്ക്ക് ഉപയുക്തരാക്കുന്നത് എന്നതിനെപ്പറ്റി യേശു ഒരു സംവാദം ഒന്നും നടത്തിയില്ല. പകരം അവിടുന്ന് ദുർബലരായ ഒരു പറ്റം മനുഷ്യരെ, ഗലീലക്കാരായ മൂക്കുവരെ, വിളിച്ച് രൂപാന്തരപ്പെടുത്തി ലോകത്തിന്റെ ഉന്നമനത്തിനും വീണ്ടെടുപ്പിനുമായുള്ള ഏറ്റവും ശക്തമായ പ്രസ്ഥാനം ആരം

താഴ്മയുടെ ആവശ്യകതയെപ്പറ്റി ഒരു ക്ലാസ്സ് മുറിയെഴുതുന്നപോലെ യേശു പഠിപ്പിച്ചില്ല. പകരം 'ഒരു തുവർത്ത് എടുത്ത് അരയിൽ ചുറ്റി ഒരു പാത്രത്തിൽ വെള്ളം പകർന്നു ശിഷ്യന്മാരുടെ കാൽ കഴുകുവാൻ തുടങ്ങി.'

ഭിക്കാനുള്ള ദൗത്യം നൽകി പറഞ്ഞയച്ചു.

യേശു പുസ്തകം ഒന്നും എഴുതിയില്ല. ഒരിക്കൽ മാത്രമാണ് അവിടുന്ന് എഴുതിയതായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്; അത് മണലിലായിരുന്നു. പക്ഷേ അവിടുന്ന് ആളുകളുടെ ഹൃദയത്തിലും മനസ്സുകളിലും തന്നെക്കുറിച്ച് എഴുതി. അതു ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും വിലപ്പെട്ട എഴുത്തായി മാറുകയും ചെയ്തു.

ഒരു അപ്രായോഗിക ആശയത്തെക്കുറിച്ചല്ല യേശു സംസാരിച്ചത്. പകരം ദൈവരാജ്യം നമ്മുടെ ഉള്ളിലാണെന്നും അതു കൈയരിക്കൽ വന്നെത്തിയെന്നും ഇവിടെ ഇപ്പോൾത്തന്നെ അതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുമെന്നും അവിടുന്ന് പ്രഖ്യാപിച്ചു.

യോഹന്നാൻ കാരാഗൃഹത്തിൽ നിന്നു ശിഷ്യന്മാരെ യേശുവിന്റെ അടുത്തയച്ച് 'വരുവാനുള്ളവൻ നീയോ അതോ ഞങ്ങൾ മറ്റൊരുവനെ കാത്തിരിക്കണമോ?' എന്നു ചോദിച്ചു. യോഹന്നാന്റെ ശിഷ്യന്മാരുമായി യേശു അതു സംബന്ധിച്ച് ഒരു വാദപ്രതിവാദത്തിന് ഒരുമ്പെട്ടില്ല. പകരം അവിടുന്ന് ശാന്തമായി, ലളിതമായി, ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു "കുരുടർ കാണുന്നു; മുടന്തർ നടക്കുന്നു; കുഷ്ഠരോഗികൾ ശുദ്ധരായിത്തീരുന്നു; ചെങ്കിടർ കേൾക്കുന്നു; മരിച്ചവർ ഉയർക്കുന്നു; ദരിദ്രരോടു സുവിശേഷം അറിയിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ നിങ്ങൾ കേൾക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യു

ന്നതു യോഹന്നാനെ ചെന്നറിയിപ്പിൻ". എല്ലാവർക്കും കാണാവുന്ന ഈ വസ്തുതകളായിരുന്നു അവിടുത്തേക്കുള്ള പ്രതിവാദം.

സ്നേഹത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തെ യേശു വർണിച്ചില്ല. പകരം അവിടുന്ന് സ്നേഹിച്ചു.

ആത്മീയ ജീവിതത്തിനു ഭൗതിക വസ്തുക്കളെ കീഴടക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് യേശു വാദിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നില്ല. പകരം അവിടുന്ന് വെള്ളത്തിന്മേൽ നടന്നു.

ചുറ്റുപാടുമുള്ള ആളുകളുടെ ഭൗതിക ആവശ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവിടുന്ന് ബോധവാനായിരുന്നു. പക്ഷേ അവരുടെ ഒരു വക്താവായി യേശു സംസാരിച്ചില്ല. പകരം അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനുംകൊണ്ട് അവിടുന്ന് അയ്യായിരം പേരെ പോഷിപ്പിച്ചു.

രണ്ടു ദുരിതങ്ങളാൽ വേട്ടയാടപ്പെട്ട ഒരു മനുഷ്യനെ അവർ യേശുവിന്റെ അടുത്തു കൊണ്ടുവന്നു. അവൻ ശരീരത്തിൽ രോഗിയായിരുന്നു. അതിനും ആഴത്തിൽ പാപം മൂലം അവന്റെ മനസ്സാക്ഷിയും രോഗാതുരമായിരുന്നു. യേശു ആദ്യം ആഴത്തിലുള്ള പ്രശ്നത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്തു. "നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു." ആളുകൾ ഇതിനെതിരേ പ്രതിഷേധിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് ചോദിച്ചു "നിന്റെ പാപങ്ങൾ മോചിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതോ പക്ഷവാതക്കാരനോട് കിടക്ക എടുത്തു നടക്ക എന്നു പറയുന്നതോ ഏതാകുന്നു എളുപ്പം?" എന്നാൽ ഭൂമിയിൽ പാപങ്ങളെ മോചിപ്പാൻ മനുഷ്യപുത്രന് അധികാരം ഉണ്ട് എന്നു അവർ അറിയേണ്ടതിന് അവിടുന്ന് പക്ഷവാതക്കാരനോട് "എഴുന്നേറ്റ് കിടക്ക എടുത്തു വീട്ടിലേക്കു പോക" എന്നു പറഞ്ഞു. പുറമേ കണ്ട ആ വ്യക്തമായ അത്ഭുതം ആന്തരികമായി സംഭവിച്ച ഒന്നിന്റെ ബഹിർ പ്രകടനമായിരുന്നു.

'മനുഷ്യപുത്രൻ' എന്നു പറയുന്നതുപോലെ യേശുവിനെ 'വസ്തുതകളുടെ, (യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ) പുത്രൻ' എന്നും വിളിക്കാം. അവിടുത്തെ വസ്തുനിഷ്ഠമായ വിലയിരുത്തലിന്റെ, യാഥാർത്ഥ്യബോധത്തിന്റെ, വ്യക്തമായ ഉദാഹരണം മനുഷ്യപുത്രൻ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്നു ന്യായം വിധിക്കുന്ന രംഗത്തു കാണാൻ കഴിയും. വലതുവശത്തുള്ള വരോട് "നിങ്ങൾ എന്നിലും എന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലും വിശ്വസിച്ചു. അതുകൊണ്ട് വരിക, എന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കു നിങ്ങൾക്കു സ്വാഗതം" എന്നല്ല അവി

ടുന്നു പറയുന്നത്; മറിച്ച് “എനിക്ക് വിശന്നു. നിങ്ങൾ ഭക്ഷിപ്പാൻ തന്നു. ദാഹിച്ചു. നിങ്ങൾ കുടിപ്പാൻ തന്നു. ഞാൻ അതിഥിയായിരുന്നെന്ന്. നിങ്ങൾ എന്നെ ചേർത്തുകൊണ്ടു. നഗ്നനായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ ഉടുപ്പിച്ചു. രോഗിയായിരുന്നു. നിങ്ങൾ എന്നെ കാണാൻ വന്നു. തടവിൽ ആയിരുന്നു. നിങ്ങൾ എന്റെ അടുക്കൽ വന്നു.” എന്നാണ് അവിടുന്ന് പറയുന്നത്. ഇതുകേട്ട അവിടുത്തെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യന്മാരായിരുന്ന ‘വസ്തുതകളുടെ പുത്രന്മാരും’ തങ്ങൾക്കു സ്വർഗ്ഗം ഒരു തെറ്റുപറ്റി ലഭിക്കരുതെന്ന് നിർബന്ധമുള്ളവരായിരുന്നതിനാൽ ഇങ്ങനെ വ്യക്തമായി ചോദിച്ചു. “കർത്താവേ, ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ വിശന്നു കണ്ടിട്ടു ഭക്ഷിപ്പാൻ തരികയോ ദാഹിച്ചു കണ്ടിട്ടു കുടിപ്പാൻ തരികയോ ചെയ്തു? ഞങ്ങൾ എപ്പോൾ നിന്നെ അതിഥിയായിട്ടു കണ്ടു ചേർത്തുകൊൾകയോ നഗ്നനായി കണ്ടിട്ടു ഉടുപ്പിക്കയോ ചെയ്തു? നിന്നെ രോഗിയായിട്ടോ തടവിലോ എപ്പോൾ കണ്ടിട്ടു ഞങ്ങൾ നിന്റെ അടുക്കൽ വന്നു?” അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ മറുപടി ഇങ്ങനെയാണിരുന്ന “എന്റെ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ സഹോദരന്മാരിൽ ഒരുത്തനു നിങ്ങൾ ചെയ്തേടത്തോളം എല്ലാം എനിക്കു ചെയ്തു.” യേശു സ്വയം യഥാർത്ഥ ബോധമുള്ള ഒരുവനായിരുന്നു. അവിടുന്ന് വ്യക്തതയും കൃത്യതയുമുള്ള ഒരു ജീവിതം തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ നിന്നും ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

ഒരു മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ വില സർവ്വലോകത്തെക്കാളും വലുതാണെന്ന് അവിടുന്ന് നമ്മോടു പറഞ്ഞു. അതുകൊണ്ട് ഭൂതബാധിതനായ ഒരുവനെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ കൊടുങ്കാറ്റിനാൽ ഇളകിമറിയുന്ന ഒരു തടാകം മറികടന്ന് യേശു അക്കരയ്ക്കുപോയി. മാത്രമല്ല, നഷ്ടപ്പെട്ട ഈ മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കാൻ രണ്ടായിരം പന്നികളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനും അവിടുന്ന് മടിച്ചില്ല.

പാപരഹിതനായി ജീവിക്കാനുള്ള ഒരു സാധ്യതയെക്കുറിച്ച് യേശു തർക്കത്തിനൊന്നും നിന്നില്ല-പകരം അവിടുന്ന് തന്നെതന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെ മുൻപാകെ വെച്ചിട്ട് വെല്ലുവിളിച്ചു “നിങ്ങളിൽ ആർ എന്നെ പാപത്തെക്കുറിച്ച് ബോധ്യം വരുത്തും?” എന്ന്.

‘ഒരു ചെകിട്ടത്തടിച്ചാൽ മറ്റേതു കാണിച്ചു കൊടുക്കുക, ഒരു മൈൽകൂടെ വരാൻ നിർബന്ധിച്ചാൽ രണ്ടുമൈൽ കൂടെ പോകുക, ഉടുപ്പ്

എടുക്കുന്നവൻ പുതപ്പുകൂടി വിട്ടുകൊടുക്കുക, ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുകയും അവരെ അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുക’ എന്നീ കാര്യങ്ങൾ അവിടുന്ന് വെറുതെ പറയുകയല്ല ചെയ്തത്. യേശു സ്വയം അതു ചെയ്തു. ചേവകർ ഒരു ചെകുട്ടന്ത് അടിച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് മറ്റേത് കാണിച്ചുകൊടുത്തു. പടയാളികൾ അവിടേയും അടിച്ചു. അവർ ഒരു മൈൽ ഗത്സെമനെ മുതൽ വിചാരണസ്ഥലം വരെ-കൂടെ വരാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അവരോടൊപ്പം അവിടുന്ന് രണ്ടുമൈൽ-കാൽവരിവരെ- പോയി. വിചാരണ

യേശു, യഥാർത്ഥബോധമുള്ള ആ മിസ്റ്റിക്, ദൈവത്താൽ പ്രകാശിതനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സ്വയം കുനിഞ്ഞ അവിടുന്ന്, ശക്തിയുടെ അവതാരമാണ്.

സ്ഥലത്തുവെച്ച് അവർ തന്റെ വസ്ത്രം എടുത്തു. കൂശിൽ വെച്ച് അവിടുന്ന് തന്റെ അങ്കിയും അവർക്ക് നൽകി. കൂശിലെ ക്രൂരമായ പീഡനത്തിന്റെ വേദനയിൽ അവിടുന്ന് ശത്രുക്കൾക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു “പിതാവേ, ഇവർ ചെയ്യുന്നത് എന്തെന്ന് അറിയാതെയാണ് ഇവരോടു ക്ഷമിക്കേണമേ.”

മരണം നമ്മെ ഭയപ്പെടുത്തേണ്ട ഒന്നല്ല എന്ന് അവിടുന്ന് വെറുതെ പറയുക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്- യേശു സ്വയം മരണത്തിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു. കണ്ടാലും, ഇപ്പോൾ കല്ലറ പ്രകാശിതമായിരിക്കുന്നു.

മിക്ക ഗുരുക്കന്മാരും എല്ലാം വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു- എന്നാൽ അവർ വളരെ കുറച്ചേ വ്യത്യാസപ്പെടുത്തിയുള്ളൂ. മിക്കപ്പോഴും ഒരു വ്യത്യാസവും വരുത്താൻ കഴിഞ്ഞതുമില്ല. എന്നാൽ യേശു വളരെക്കുറച്ചേ വിശദീകരിച്ചുള്ളൂ; അവിടുന്ന് എല്ലാം വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി.

പല ഗുരുക്കന്മാരും മനുഷ്യരാശിയുടെ രോഗം എന്തെന്ന് നിർണയിച്ചു; -യേശുവാകട്ടെ, അതിനെ സുഖപ്പെടുത്തി.

ആചാര്യന്മാർപലരും എന്തുകൊണ്ടാണ് രോഗി കഷ്ടപ്പെടുന്നതെന്നും സഹനശക്തിയുടെ ആവശ്യകതയെ

ഞെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു-എന്നാൽ യേശു അവനോടു കിടക്ക എടുത്തു നടക്കാൻ പറഞ്ഞു.

പല തത്വജ്ഞാനികളും എങ്ങനെയാണു പാപം ലോകത്തിൽ കടന്നത് എന്നതിനെപ്പറ്റി അഭ്യൂഹങ്ങൾ നടത്തി. എന്നാൽ പാപത്തിന് വിട്ടുപോകാനുള്ള വഴിയായി യേശു തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിച്ചു.

ദൈവത്തിങ്കലേക്കുള്ള പാതയെക്കുറിച്ചും ദൈവത്തെ കണ്ടെത്താനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും യേശു സുദീർഘമായ പ്രഭാഷണങ്ങൾ നടത്തിയില്ല. പകരം അവിടുന്ന് ശാന്തമായി പ്രഖ്യാപിച്ചു “ഞാൻ തന്നെ വഴി.”

പീലാത്തോസിനോടൊപ്പം പലരും ചോദിച്ചു “എന്താണ് സത്യം?” യേശു തന്നെത്തന്നെ ചൂണ്ടിക്കാട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു “ഞാനാണു സത്യം.”

ശാരീരികമായ ജീവൻ എന്തെന്ന് സ്പെൻസർ നിർവചിച്ചു-എന്നാൽ യേശു തന്നെത്തന്നെ ലോകത്തിന് മുൻപിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു സാക്ഷാൽ ജീവനെ ഇങ്ങനെ നിർവചിച്ചു “ഞാൻ തന്നെ ജീവൻ.” യേശുവിനെ യഥാർത്ഥമായി ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കുന്ന ഒരുവന് താൻ സാക്ഷാൽ ജീവനെയാണ് ദർശിക്കുന്നതെന്ന് അവന്റെ ആത്മാവിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ബോധ്യം ലഭിക്കും.

ജീവിതത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ സഹിക്കാൻ യേശു കാഴ്ചവെച്ച ഈ ‘പ്രായോഗിക മിസ്റ്റിസിസം’ ഇന്നു ഭാരതത്തിനും ലോകത്തിനും ഏറെ ആവശ്യമാണ്. താൻ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഒരു ‘ആന്റി തീസിസ്’ ഉള്ളിൽ വഹിക്കാത്ത ഒരുവനും ശക്തനായിരിക്കുകയില്ലല്ലോ. വെറും മിസ്റ്റിക്കായ മനുഷ്യനും ദുർബലനാണ്. വെറും പ്രായോഗികവാദിയായ മനുഷ്യനും ദുർബലനാണ്. പക്ഷേ യേശു, യഥാർത്ഥബോധമുള്ള ആ മിസ്റ്റിക്, ദൈവത്താൽ പ്രകാശിതനായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ മനുഷ്യരുടെ സ്നേഹശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സ്വയം കുനിഞ്ഞ അവിടുന്ന്, ശക്തിയുടെ അവതാരമാണ്.

ഊഹാപോഹങ്ങൾ കണ്ടുകേട്ടും തളർന്നഭാരതം എല്ലാവരുടേയും ശുശ്രൂഷകനായ ആ അതുല്യ മിസ്റ്റിക്കിലേക്ക് ഇന്ന് ചായുന്നെങ്കിൽ അതിലൊന്നാണ് അത്ഭുതം?

(കടപ്പാട്: ഭാരതീയപാതയിലെ ക്രിസ്ത്യ)

സാധു കൊച്ചുകുഞ്ഞ് ഉപദേശി (തുടർച്ച)

നിമിഷങ്ങളിൽ പാടിയിരുന്ന സുപ്രധാന കീർത്തനങ്ങൾ എല്ലാംതന്നെ. ലാളിത്യമാണ് ആശ്വാസഗീതങ്ങളുടെ മുഖമുദ്ര. ക്രൈസ്തവജീവിതം മനനോഹരമാണെങ്കിലും പ്രത്യാശയാണ് അതിനെ പ്രദീപ്തമാക്കുന്നത്. 'ആനന്ദമുണ്ടെന്നിരിക്കാനുണ്ടെന്നിരിക്കേ ശുദ്ധഹാരാജസന്നിധിയിൽ' എന്നു തുടങ്ങുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ആദ്യഗീതം മുതൽ 'എന്റെ ദൈവം സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനംതന്നിൽ'; 'എന്റെ ദൈവം മഹത്വത്തിൽ ആർദ്രവാനായ ജീവിക്കുമ്പോൾ....' 'പൊന്നേശുതമ്പുരാൻ നല്ലൊരു രക്ഷകൻ....' എന്നിങ്ങനെ അനുഭവത്തിന്റെ തീവ്രതയിൽ നിന്ന് ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ഗീതങ്ങൾ ഒട്ടുവളരെയുണ്ട്. ക്രിസ്തുവിലുള്ള ആഴമായ വിശ്വാസത്തിലാണ് അവയെല്ലാം വേരുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. 'ദുഃഖത്തിന്റെ പാനപാത്രം കർത്താവെന്റെ കൈയിൽ തന്നാൽ..... എന്നാരംഭിക്കുന്ന ഗീതം പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ? ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ കൈമുതലാക്കി, വേദപ്രമാണങ്ങളുടെ അടിത്തറയിൽ, പ്രകൃതിയുടെ തുറന്ന പാഠശാലയിൽ അഭ്യസനം നടത്തി സാധു രചിച്ച ഗീതങ്ങൾക്ക് മരണമില്ല.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനത്തിൽ കണ്ണും നട്ട് കാത്തിരുന്ന മോക്ഷയാത്രികനായിരുന്നു കൊച്ചുകുഞ്ഞുപദേശി. പരദേശിയാണു താൻ എന്ന ചിന്ത അദ്ദേഹത്തെ എന്നുംഭരിച്ചിരുന്നു. അരക്കാശിനും മുതലില്ലാതെ തലചായ്ക്കാനും ഇടമില്ലാതെ മുപ്പത്തിമൂന്നു രക്കൊല്ലം പാർത്തലത്തിൽ പാർത്ത ക്രിസ്തുനാമന്റെ അനുയായി ഭൗതിക സമ്പത്തും സുരക്ഷിതത്വവും തേടുന്നതിൽ അർത്ഥം കണ്ടില്ല. ഓരോദിവസത്തേക്ക് ആവശ്യമുള്ളതിലുപരി നാളേക്ക് കരുതി വെച്ചില്ല. 'തെന്നിന്ത്യാ മോക്ഷ പ്രയാണ സംഘം' എന്നപേരിൽ ഒരു സംഘടന അദ്ദേഹം രൂപവൽക്കരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മോക്ഷയാത്രികരുടെ സംഘമാണത്. 'ലോകാവസാനവും ക്രിസ്തുവിന്റെ പുനരാഗമനവും വിളിച്ചറിയിക്കുന്നതിന് 'യുഗാന്തമിഷൻ' എന്നൊരു സംഘവും അദ്ദേഹം രൂപീകരിച്ചു. മോക്ഷയാത്രികനായ സാധു കൊച്ചുകുഞ്ഞ് സ്ഥാപനങ്ങളിൽ കെട്ടിയുറപ്പിച്ച പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ തൽപരനായിരുന്നില്ലെങ്കിലും തന്റെ ആദർശം പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കുന്നതിന് സ്ഥാപനങ്ങളേ ഉപാധിയായി സ്വീകരിച്ചിരുന്നു. പന്ത്രണ്ട് ക്രിസ്തീയആശ്രമങ്ങൾ വിവിധ സ്ഥല

ങ്ങളിൽ സ്ഥാപിച്ചത് പ്രായോഗിക ക്രിസ്തീയപരിശീലനത്തിനും സുവിശേഷീകരണത്തിനും വേണ്ടിയായിരുന്നു.

അക്ഷീണ പരിശ്രമത്തിന്റെ പരിസമാപ്തിയായിരുന്നു സാധു കൊച്ചുകുഞ്ഞുപദേശിയുടെ ജീവിത സായാഹ്നം. ശരീരാഭോഗ്യം നന്നേ കുറഞ്ഞി

നാഴിക സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു. അടുത്തു നിന്ന പ്രിയശിഷ്യനോടു പറഞ്ഞു:- 'ചാക്കോ, ഞാൻ മരിച്ചു പോകും! അന്ത്യ അഭിലാഷങ്ങൾ അറിയിച്ചു. വെള്ളുഷർട്ടും, വെള്ളമുണ്ടും ഒരുക്കി വയ്ക്കുന്നതിന് ആവശ്യപ്പെട്ടു.

1120 വ്യൂശികം 15-ാം തീയതി വെള്ളിയാഴ്ച, മുകുത തളംകെട്ടിയ നിമിഷങ്ങൾ. വളരെ നേരിയ സ്വരത്തിൽ സാധു ചോദിച്ചു: "ഇതാണോ മരണം.....മരിക്കുന്നില്ല... ഞാൻ വിശ

ജീവിതാനുഭവങ്ങൾ കൈമുതലാക്കി, വേദപ്രമാണങ്ങളുടെ അടിത്തറയിൽ, പ്രകൃതിയുടെ തുറന്ന പാഠശാലയിൽ അഭ്യസനം നടത്തി സാധു രചിച്ച ഗീതങ്ങൾക്ക് മരണമില്ല.

രുന്നെങ്കിലും ആകർമ്മയോഗി വിശ്രമം ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അസ്വാസ്ഥ്യങ്ങൾ കൂടെ കൂടെ ശരീരത്തെ അലട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും മനസ്സ് ക്ഷീണിച്ചില്ല. കൊ. വ. 1119 -ാം ആണ്ടിൽ സാധുവിന് 60 വയസ്സ് തികഞ്ഞു. 1120 -ാം ആണ്ട് അവസാനമാസത്തിൽ സാധു രാമനാട് ജില്ലയിൽ എത്തി സുവിശേഷഘോഷണം നടത്തി. ഒന്നര ആഴ്ചക്കു ശേഷം നാട്ടിലേക്ക് മടങ്ങി ചിലയോഗങ്ങളിൽ പങ്കെടുത്ത് പ്രസംഗിച്ചു. നടന്നു പോന്ന പാതകളിലേക്ക് തിരിഞ്ഞു നോക്കി ആകാലത്ത് കുറിച്ചുവെച്ചത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു:- 'എന്റെ ഏക ആശ്രയമായ കർത്താവിനു വേണ്ടി ആശിച്ചിടത്തോളം ഒന്നും ചെയ്യാൻ സാധിച്ചില്ല.' ശാരീരികാസ്വാസ്ഥ്യത്തോടെ ബലഹീനനായികിടപ്പിലായപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ തിരുഹിതം തേടിയിരുന്ന സാധു മൂന്നു ദിവസം ഉപവസിച്ചു. ഒടുവിൽ തിരുഹിതം ബോധ്യമായി. മരണത്തിന്റെ

മിക്കട്ടെ....." സാധുനിത്യവിശ്രമത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു. ഏക ആശ്രയമായ കർത്താവിനെ എതിരേൽക്കുന്നതിനായി ആ പാവനാത്മാവ് നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് യാത്രയായി.

പ്രേഷിത ചരിത്രത്തിലെ വർണ്ണപ്രഭയണിഞ്ഞ ഒരദ്ധ്യായത്തിനു വിരാമമിടുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. "ഇടയാറുമുള്ള മുത്താമ്പാക്കൽ സാധുകൊച്ചു കുഞ്ഞുപദേശിയുടെ മൺകുടാരം ഒരു ലളിതമായ കല്ലറയിൽ സംസ്കരിച്ചെങ്കിലും തന്റെ ആത്മാവ് നക്ഷത്രഗോളങ്ങൾക്കപ്പുറം കർത്താവിനെ എതിരേൽപ്പാൻ പോയിരിക്കുന്നു." കല്ലറയിൽ കുറിച്ചുവെച്ചിരിക്കുന്ന ഈ വാക്കുകൾ ജീവിതം തന്നെ സുവിശേഷമാക്കി മാറ്റിയ ഒരു ഭക്തന്റെ നിത്യസ്മാരകമായി ഇന്നും നിലകൊള്ളുന്നു.

(റവ.ഡോ.മാത്യു ഡാനിയേലിന്റെ ലഘുജീവചരിത്രത്തോട് കൂടപ്പാട്)

ഭാവി

"ഞങ്ങൾക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!

അറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ!"

പലപ്പോഴും നാം ആശിക്കും.

പക്ഷേ ദൈവം അവിടുത്തെ ആർദ്രകരുണയാൽ

നമ്മുടെ വഴിക്കു കുറുകേ

ഒരു മുടുപടം ഇടുന്നു.

മുൻപിലെന്തെന്ന് ഇപ്പോൾ നമുക്കറിയില്ല.

ഫലം: നാം ദൈവത്തെ മറുനോട്ടത്തിലും.

അവിടുന്ന് നമ്മെ മുന്നോട്ടു നടത്തും.

ജീവമൊഴികൾ

ഐശ്വര്യം 2004

ഒരു നല്ല കൂട്ടായ്മ

ഇവിടെ കണ്ടെത്താമോ?

പലരും എന്നോട് ചോദിക്കുന്ന ഒരു ചോദ്യം. ഈ ചോദ്യത്തിന് ഒരു ഉത്തരം കണ്ടെത്താനുള്ള ശ്രമമാണിത്.

വെളിപ്പാടുപുസ്തകം മൂന്നാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ലവോദികൃസഭയെപ്പറ്റി നാം വായിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ക്രൈസ്തവസഭയുടെ ഒരു സാമാന്യചിത്രത്തിനായി ലവോദികൃസഭയെ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ മതി. എന്നാൽ കഴിഞ്ഞ ഇരുപതു നൂറ്റാണ്ടുകളിലും ലവോദികൃസഭകൾ സഭാചരിത്രത്തിൽ കാണാൻ കഴിയും എന്നതും മറന്നുകൂടാ. ലവോദികൃസഭ സമ്പന്നവും, ശക്തവും, സ്വാധീനശക്തിയുള്ളവളും, സ്വയംപര്യാപ്തവുമാണ്. എങ്കിലും ഈ സമ്പൽസമൃദ്ധിയേശുക്രിസ്തുവിനോടുള്ള ഒരു സജീവ ബന്ധത്തെക്കാൾ ലോകത്തിന് സ്വീകാര്യവും സുഖപ്രദവും സ്വാധീനശക്തിയുള്ളതുമായ ഒരു വേഷഭക്തിയെയാണ് ഉളവാക്കിയത്. സ്വയം പര്യാപ്തതയിൽ വളരെ മുമ്പോട്ടു പോയ ഈ സഭ യേശുവിനെ പുറന്തള്ളി സഭയ്ക്കു പുറത്താക്കി വാതിൽ അടച്ചിരിക്കുകയത്രെ. വെളിയിൽ നിന്ന് വാതിൽക്കൽ മുട്ടിക്കൊണ്ട് “ആരെങ്കിലും തന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് വാതിൽ തുറന്നാൽ.....” എന്ന് യേശു പറയുന്നതിന് മുമ്പുള്ള നാൽപ്പത്തിയെട്ട് വാക്യങ്ങൾ സഭകളോടുള്ള നാഥന്റെ വാക്കുകളാണെങ്കിൽ, ഇവിടെ വ്യക്തിപരമായ ഒരു ബന്ധത്തിനായി യേശു വ്യക്തികളെ വിളിക്കുകയാണെന്ന കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുക. ഇത് ഒരു പുതിയ പ്രതിഭാസമല്ല; എല്ലാകാലത്തും ദൈവത്തിന്റെ ഹൃദയവാഞ്ചര ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു. യിസ്രായേലിന്റെ ചരിത്രം തുടങ്ങുമ്പോൾ മുതൽ സഭാകാലയളവിന്റെ ഈ ഘട്ടം വരെയും പുരുഷാരത്തിൽ നിന്നും

ആന്റൻ ബോഷ്
(കാസ്കേഡ്സ്, ദക്ഷിണാഫ്രിക്ക)

വ്യക്തികളെ യഥാർത്ഥമായ ഒരു ഹൃദയബന്ധത്തിലേക്ക് ദൈവം വിളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രങ്ങളോടും, ആത്മിക പ്രസ്ഥാനങ്ങളോടും, സഭകളോടും ദൈവം ഇടപെട്ട സന്ദർഭങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള വസ്തുത അംഗീകരിക്കു

തങ്ങൾ കൂടി വരുന്ന രീതിമാത്രമാണു പുതിയനിയമ സഭ കൂടി വരാനുള്ള ശരിയായ മാതൃക എന്ന് ആരെങ്കിലും നിഷ്കർഷിക്കുന്നത് അസ്വാഭാവികമായുണ്ടെന്ന് ലക്ഷണമാണ്.

മ്പോൾ തന്നെ ദൈവവിളി എക്കാലവും വ്യക്തിപരമായിത്തന്നെ നിലകൊള്ളുന്നു.

ഇന്നും കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമല്ല. മെഗാസഭകളുടെയും, ടെലിവിഷൻ സുവിശേഷീകരണത്തിന്റെയും, താരപ്രഭയുള്ള പ്രസംഗകരുടെയും, നിർജീവമായ പാരമ്പര്യങ്ങളുടെയും നടുവിൽ തന്നോടൊപ്പം വ്യക്തിപരമായ ഒരു നടപ്പിനായി ദൈവം നമ്മെ വിളിക്കുന്നു. നമുക്കുപരിചിതമായ സഭാ ചട്ടക്കൂടുകൾക്കു പുറത്ത് ഇത്തരം ക്രിസ്തീയത എങ്ങനെ പ്രാവൃത്തികമാക്കാൻ കഴിയും എന്നതാണ് പ്രസക്തമായ ചോദ്യം. ചിലർ ‘ശരിയായ’ സഭതേടി ഒരിടത്തു നിന്നു മറ്റൊരിടത്തേക്കും, വീണ്ടും മറ്റൊരിടത്തേക്കും മാറി ഒടുവിൽ ഹതാശരായി രായി മടങ്ങുന്നു. മറ്റുചിലരാകട്ടെ എന്തെങ്കിലും ചട്ടക്കൂട് തികച്ചും വേദ

വിപരീതമാണെന്ന് കരുതി എല്ലാവിധത്തിലുമുള്ള ആത്മിക അധികാരത്തെയും എതിർത്തുകൊണ്ട് മറ്റു ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികളുമായുള്ള അയഞ്ഞ ഒരു ബന്ധം മാത്രമാണ് സഭയുടെ യഥാർത്ഥരൂപം എന്ന് കരുതുന്നു. ദൈവവചനവിരുദ്ധമായ സഭാചട്ടക്കൂടുകളോടൊപ്പം ശരിയായ വ്യവസ്ഥകളേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നവരാണ് ഈ കൂട്ടർ. ഏതെങ്കിലും ഒരു സഭാ ചട്ടക്കൂടിന് വിധേയപ്പെടാത്ത സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനായുള്ള വാഞ്ചര അവരെ ഒരുതരം അടിമത്തത്തിലാണ് കൊണ്ടെത്തിക്കുന്നത്. എഴുതപ്പെട്ട ആരാധനാക്രമങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ആത്മാവിനാൽ നടത്തപ്പെടാനുള്ള പരിശ്രമത്തിൽ മിക്കപ്പോഴും ജഡത്തിന്റെ തോന്നലുകളെയും മോഹങ്ങളേയും ആണ് ഈ കൂട്ടർ അനുസരിക്കുന്നത്. ചിലരാകട്ടെ എല്ലാതരത്തിലുള്ള സഭാ കൂടിവരവുകളെയും, വിശ്വാസസമൂഹങ്ങളേയും പറ്റി സംശയാലുക്കളായി വീടുകളിൽത്തന്നെ കഴിയുന്നു. ഇവർ വേഗത്തിൽ ഏകാന്തപഥികരും അന്തർമുഖരുമായിത്തീരുന്നു. ക്രമേണ ക്രിസ്തീയ നടപ്പിനേക്കാൾ ഈ ലോകത്തിന്റെ വസ്തുക്കൾ അവർക്ക് കൂടുതൽ ആകർഷകമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. വെറും ചടങ്ങുമാത്രമായ ഭക്തിയുടെ ഒരു വേഷം മാത്രം അവശേഷിക്കുന്നു.

‘ഇനി എങ്ങോട്ട്’? -ഇതാണ് എല്ലാവരും ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യം.

സാർവ്വലൗകികപ്രസക്തിയുള്ള ഒരു സഭാകൂടിവരവിന്റെ മാതൃക പുതിയനിയമത്തിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ കഴികയില്ല. ക്രിസ്തുവിശ്വാസികൾ കൂട്ടായ്മയ്ക്കായി കൂടിവരാൻ ചില പ്രമാണങ്ങൾ മാത്രമാണ് പുതിയനിയമം നൽകുന്നത്. ഉദാഹരണത്തിന്

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രൂവരി 2004

എവിടെ കൂടിവരണം എന്ന് തിരുവചനം നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല. ചിലർ ഭവനങ്ങളിലും, ചിലർ സിനഗോഗുകളിലും, ചിലർ മാളികമുറിയിലും, ചിലർ ചന്തസ്ഥലങ്ങളിലും, ചിലർ ശലോമോന്റെ മണ്ഡപത്തിലും കൂടിവരുന്നു. വിശ്വാസികളായ നാം ഒരുമിച്ച് കൂടിവരണം എന്ന് തിരുവചനം നിഷ്കർഷിക്കുന്നുണ്ടുതാനും (എബ്രാ. 10:25). സഭയുടെ വലിപ്പത്തെപ്പറ്റിയും നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ല. ചിലസഭകളിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസികൾ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ മറ്റുചിലതിൽ രണ്ടോമൂന്നോ അംഗങ്ങളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തങ്ങൾ കൂടിവരുന്ന രീതിമാത്രമാണു പുതിയനിയമ സഭ കൂടിവരാനുള്ള ശരിയായ മാതൃക എന്ന് ആരെങ്കിലും നിഷ്കർഷിക്കുന്നതുതന്നെ അന്ധാരാധനയുടെ ലക്ഷണമാണ്.

ഒരു സഭ കണ്ടെത്തുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന ഘടകം ആരാധനാ രീതിയാണ്. ഒരു തീരുമാനം എടുക്കുന്നതിൽ പലർക്കും ഇത് പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു കാര്യം തന്നെ. എന്നാൽ പുതിയനിയമം ആരാധനാരീതിയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഒന്നും നൽകുന്നില്ല. ഗിത്താറുകളേക്കാൾ ഓർഗൻ മെച്ചമാണെന്നോ, കീർത്തനങ്ങളേക്കാൾ കോറസുകളാണ് മെച്ചമെന്നോ ഉള്ള ചിന്ത നമ്മെ ഭരിക്കുന്നുണ്ടോ? ആരാധന “സത്യത്തിലും, ആത്മാവിലും” ആയിരിക്കണം എന്നു മാത്രമേ പുതിയ നിയമം നിഷ്കർഷിക്കുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ വ്യവസ്ഥ തന്നെ അനേകം ആധുനിക ആത്മീക സമ്പ്രദായങ്ങളേയും ഒപ്പം യാഥാസ്ഥിതിക ആരാധനാരീതികളേയും ഒഴിവാക്കുന്നതാണ്. ആത്മാവിലുള്ള ആരാധന ഇവയ്ക്കെല്ലാം അതീതമാണ്.

ദൈവവചനം പ്രസംഗിക്കുന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് ബൈബിൾ എന്തു പറയുന്നു? ഒരു സഭയ്ക്ക് പ്രസംഗകർ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടേ? പുതിയനിയമം ഈ കാര്യവും നിഷ്കർഷിക്കുന്നില്ല എന്നതാണ് സത്യം. ഓരോരുത്തനും പ്രത്യേകം വരം ലഭിക്കുന്നതിന് ഒത്തവണ്ണം കർത്താവിന്റെ ശരീരമായ സഭയ്ക്ക് ആത്മീകവർദ്ധന വരുത്തുവാനുള്ള പങ്ക് നിറവേറ്റണം എന്നു മാത്രമാണ് തിരുവചനം പറയുന്നത്. ദൈവമക്കളെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കായി സജ്ജരാക്കുവാൻ ദൈവത്താൽ പ്രത്യേകമായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട ശുശ്രൂഷകർ

സഭയ്ക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു തിരുവചനം പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ ശുശ്രൂഷകർ വിവിധ ക്രിസ്തീയസഭകൾ സന്ദർശിക്കുന്നവരാണ്. ചിലർ സഭകളാൽ സഹായിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മറ്റുചിലർ പൗലോസിനെപ്പോലെ ‘കൂടാരപ്പണി’ ചെയ്ത് സ്വന്തം ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നവരത്രേ. പൗലോസുതന്നെ ഭാഗികമായി കൂടാരപ്പണികൊണ്ടും മറ്റു

ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ മനസ്സമുത്തരികുന്നവർ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോദ്ധ്യമുള്ള ചിലരോട് നിങ്ങളുടെ ദർശനം പങ്കുവയ്ക്കുക. ആയിരംപേർ ആവശ്യമില്ല, രണ്ടോമൂന്നോ പേർ മതിയാകും ശരിയായ ഒരു തുടക്കത്തിന്.

സമയങ്ങളിൽ വിശ്വാസികളുടെ ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടും കർത്താവിന്റെ വേലചെയ്തിരുന്നല്ലോ. അതുകൊണ്ട് ഒരു പ്രാദേശിക സഭയിൽ ഒരു പ്രസംഗകന്റെ സാന്നിധ്യമോ അസാന്നിധ്യമോ അല്ല ആ സഭയെ ദൈവമുന്മാകെ നിലനിർത്തുന്നത് എന്ന സത്യം നാം ഗ്രഹിക്കണം. എന്നാൽ വിശ്വാസികൾ എഫേസ്യർ. 4 -ാം അദ്ധ്യായം പതിനൊന്നാം വാക്യത്തിൽ കാണുന്ന ശുശ്രൂഷകർക്കായി ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കുകയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രവർത്തന ക്ഷമമായ അവയവങ്ങൾ ആയിരിക്കുകയും വേണം.

ഒരു സഭയ്ക്ക് തുടക്കത്തിൽ മുപ്പന്മാർ ഉണ്ടായിരിക്കണമോ? പ്രായേണ ഓരോ സഭയ്ക്കും പ്രാദേശിക നേതൃത്വം ഉണ്ടാവുക തന്നെ ചെയ്യും. പക്ഷേ തുടക്കത്തിൽ ആത്മീക നേതൃത്വം നൽകാൻ യോഗ്യരായ മുപ്പന്മാർ വെളിപ്പെടുവരാനായി പരസ്പരമുള്ള കൂട്ടായ്മയും വിശ്വാസവും വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. മുപ്പന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുകയോ, നിയമിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥരല്ല. പ്രദേശിക സഭയിലെ പരസ്പര വിശ്വാസത്തിന്റെയും ബന്ധങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ പൊതുവേ അംഗീകരിക്കപ്പെടുന്നവ

രാണ് യഥാർത്ഥ മുപ്പന്മാർ.

അപ്പോൾ നിങ്ങൾ എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്? ദൈവവചനപ്രമാണങ്ങൾക്ക് വിധേയമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു കൂട്ടായ്മ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുക. നിങ്ങൾ താമസിക്കുന്ന സ്ഥലത്ത് അത്തരം ഒരു സഭ കണ്ടെത്താൻ കഴിയാതെ വന്നാൽ- മിക്കപ്പോഴും അതിനാണ് സാധ്യത-സമാനചിന്താഗതിയുള്ള ഒന്നോ അതിലധികമോ വിശ്വാസികളെയോ കൂടുംബങ്ങളേയോ കണ്ടെത്തുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുക. അന്യോന്യം ശുശ്രൂഷിക്കുവാനും, പരിപാലിക്കുവാനും, അപ്പം നുറുക്കുവാനും, പ്രാർത്ഥിക്കുവാനും, പഠിപ്പിക്കുവാനും പഠിപ്പിക്കപ്പെടുവാനുമായി ഒരുമിച്ച് കൂടിവരുവാൻ തീരുമാനിക്കുക. (പ്രവൃത്തി. 2:42). പരസ്പര സമർപ്പണം ഉള്ളവരായിരിക്കുക. മറ്റുള്ളവർക്ക് പ്രവേശനമില്ലാത്തതും നിഷേധാത്മകവുമായ ചുരുക്കം പേരുടെ ഒരു കൂട്ടമായിരിക്കാതെ, യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ ശിഷ്യരായിരിക്കുന്ന എല്ലാവരെയും സ്വീകരിക്കാൻ മനസ്സുവയ്ക്കുക. അതേസമയം ഈ ചെറിയ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തെ തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളിലേക്കോ, ജഡികമായ ജ്ഞാനത്തിലേക്കോ, ജഡികമായ ആരാധനയിലേക്കോ വലിച്ചിഴച്ചു കൊണ്ടുപോകുവാൻ താൽപര്യമുള്ളവരെ തിരുത്തുകയും, ആവശ്യമെങ്കിൽ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തേ മതിയാകൂ. സഭ നിർമ്മലമായിരിക്കാൻ ഇത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുവാൻ ആരാണ് നിങ്ങൾക്ക് അധികാരം തരുന്നത്? മത്തായി സുവിശേഷം 18-ാം അദ്ധ്യായമാണ് ഇതിന് നിങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നത്. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു നടുവിൽ ഉള്ള രണ്ടോ മൂന്നോ പേരുടെ അധികാര പരിധിയിൽപ്പെട്ടുകാര്യമാണ് സഭയിലെ ശിക്ഷണ നടപടിഎന്ന് നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ടതാണ്.

ആരാണ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കേണ്ടത്? ദൈവവചനത്തിലൂടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കും. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ ദൈവവചനവായന, പാഠനം, പ്രയോഗം എന്നിവയിലൂടെ, അന്യോന്യം ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും, ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ആത്മീയ അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ദൈവവചനത്തെ എപ്പോഴും മുറുകെ പിടിക്കുക. ഉപദേശത്തിൽ നിർമ്മ

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രൂവരി 2004

സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നാം അറിയാത്തവരല്ലല്ലോ. (2 കോരി. 2:11)
 നാം സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുന്നുണ്ടോ? യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിക്കെതിരെ
 സാത്താൻ നടത്തുന്ന കരുനീക്കങ്ങളെ ആധുനിക കാലഘട്ടത്തിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ
 മറനീക്കിക്കാണിക്കുന്ന 'സ്ക്രൂടേഴ് ലെറ്റേഴ്സ്' എന്ന പ്രശസ്ത ക്രിസ്തീയ ക്ലാസിക്ക്സിന്റെ
 സ്വതന്ത്ര പരിഭാഷ

അധോലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള
 കത്തുകൾ
 തയാറാക്കിയത്: സാജു

അടുത്തലക്കത്തിൽ ആരംഭിക്കുന്നു

ലതയുള്ളവരും, ഉദ്ദേശ്യശുദ്ധിയുള്ളവരും ആയ ചിലസഹോദരന്മാരെ നിങ്ങളോട് വിവിധ സമയങ്ങളിൽ വചനം പങ്കുവയ്ക്കാനായി കണ്ടെത്തുക. അവരുടെ ആലോചനയും അഭിപ്രായങ്ങളും ആരായുക; പക്ഷേ അവരെ ആശ്രയിക്കരുത്. കർത്താവായ യേശുവിൽ മാത്രം ആശ്രയിക്കുകയും, അവിടുത്തെ വചനവും ആത്മാവും മാത്രം നമ്മെ നടത്തുവാൻ അനുവദിക്കുകയും വേണം.

“ഇപ്രകാരം കൂട്ടായ്മയിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടാൻ പറ്റിയ ആരെയും എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ-” ഇതായിരിക്കും ഇത് വായിക്കുന്ന പലരുടെയും ചിന്ത. നിങ്ങൾ ആരെയെങ്കിലും കണ്ടെത്തിയേ മതിയാകൂ. നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തുന്ന ആൾ രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആളല്ലെങ്കിൽ അയാളോട് സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ച് ഒരു ശിഷ്യനാക്കുകയാണ് വേണ്ടത്- നിങ്ങളുടെയല്ല, കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ. അവശ്യമെങ്കിൽ ചില ഭവനങ്ങൾ സന്ദർശിക്കുക. ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽ മനസ്സമടുത്തിരിക്കുന്നവർ എന്ന് നിങ്ങൾക്ക് ബോധ്യമുള്ള ചിലരോട് നിങ്ങളുടെ ദർശനം പങ്കുവയ്ക്കുക. യഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെയും സത്യത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ വാസ്തവമായി ദൈവാത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു

കൂട്ടായ്മയ്ക്കായി ഹൃദയപൂർവ്വം നിലവിലിരിക്കുന്ന പലരും ഓരോ പ്രദേശത്തും ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഉറപ്പാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവരെ കണ്ടെത്തി ഒരുമിച്ച് കൂടുവാൻ തുടങ്ങുക. നേരത്തേ സൂചിപ്പിച്ചതുപോലെ നിങ്ങൾക്ക് ആയിരംപേർ ആവശ്യമില്ല, രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ മതിയാകും ശരിയായ ഒരു തുടക്കത്തിന്. ആകയാൽ സഹോദരന്മാരേ, നിങ്ങൾ കൂടിവരുമ്പോൾ ഓരോരുത്തന് സങ്കീർത്തനം ഉണ്ട്, ഉപദേശമുണ്ട്, അന്യഭാഷയുണ്ട്, വെളിപ്പാടുണ്ട്, വ്യാഖ്യാനമുണ്ട്. സകലവും ആത്മീയ വർദ്ധനവിനായി ഉതകട്ടെ. (1 കൊരി 14:26)

സ്നേഹത്തിനും സൽപ്രവൃത്തി

കൾക്കും ഉത്സാഹം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുക. ചിലർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ കൂടിവരുന്നതിൽ ഉപേക്ഷ വിചാരിക്കാതിരിക്കുക. നാൾ സമീപിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതോടും അന്യോന്യം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്ന കാര്യം അധികമായി ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ലഭിച്ചശേഷം നാം മന:പൂർവ്വമായി പാപം ചെയ്താൽ പാപങ്ങൾക്കായി ഇനി ഒരു യാഗവും ശേഷിക്കുന്നില്ല. ന്യായവിധിയുടെ ഭയങ്കരമായ പ്രതീക്ഷയും എതിരാളികളെ ദഹിപ്പിക്കുവാനുള്ള ക്രോധാഗ്നിയുമേ ഉണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. (എബ്രാ. 10:24-27).

ധ്യാനചിന്തകൾ

- തെറ്റായ ദിശയിൽനിന്നുള്ള പിന്മാറ്റം ശരിയായ ദിശയിലേക്കുള്ള വിവേകപൂർണ്ണമായ നീക്കമാണ്.
- ഒരുവന്റെ കൂട്ടുകാരെ അറിഞ്ഞാൽ അവനെ മനസ്സിലാക്കാം. അവൻ ഒഴിവാക്കിയ അവന്റെ കൂട്ടുകാരെ അറിഞ്ഞാലും അവനെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.
- അയഞ്ഞജീവിതം, പിരിമുറുക്കമുള്ള സ്ഥലത്ത് എത്തിക്കും.

ജീവമൊഴികൾ

ഫെബ്രുവരി 2004

ശുഭയാത്ര: ക്രിസ്ത്യാനി മോക്ഷപട്ടണത്തിൽ

ജോസ് മാത്യു

ഇതുവരെ.... നാശപട്ടണത്തിൽ കഴിഞ്ഞിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനി മുന്നറിയിപ്പിലെത്തിയതിനെ തുടർന്ന് ഇടുക്കുവാതിൽ ലക്ഷ്യമാക്കി ഓടിപ്പോയി. അയാളെ മടക്കിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ അയൽക്കാരായ ശാഠ്യക്കാരനും ചഞ്ചലഹൃദയനും പിന്നാലെ തിരിച്ചെങ്കിലും അവർ പരാജയപ്പെട്ടു. ഇടുക്കുവാതിൽ കടന്ന് ഇടുങ്ങിയ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് അവൻ വ്യാഖ്യാനിയുടെ വീട്ടിലെത്തി. പിന്നീടവൻ ക്രൂശിന്റെ ചുവട്ടിലെത്തി പാപച്ചുമ്മ് നീക്കപ്പെട്ടവനായി യാത്രതുടർന്നു. പിന്നെ വൈഷമ്യം കയറുന്ന തിനിടെ ഒരു വള്ളിക്കൂടിയിൽ വിശ്രമിച്ച ക്രിസ്ത്യാനി അവിടെ തന്റെ ചുരുൾ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. അതറിയാതെ യാത്ര തുടർന്നെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനി പിന്നീട് തെറ്റു മനസ്സിലാക്കി മടങ്ങി വന്ന് ചുരുൾ എടുത്ത് യാത്ര തുടർന്നു. വിശ്രമത്തിനായി വഴിയിൽ ഒരു മനോഹരവനത്തിൽ അഭയം തേടി. പിന്നെ പ്രയാണത്തിൽ അപ്പോലോൻ എന്ന പൈശാചികശക്തി അവനെ ശക്തമായി എതിരിട്ടെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനി അവനെ തോൽപ്പിച്ചു. പിന്നെ ഭീതിജനകമായ മരണനിഴലിൻ താഴ്വരയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്തു. മാർഗ്ഗമധ്യേ വിശ്വസ്തനെ കണ്ടുമുട്ടി. തുടർന്ന് മായച്ചന്തയിൽ ഇരുവരും ബന്ധിതരായി. വിശ്വസ്തൻ അവിടെ വധിക്കപ്പെട്ടു. മോചിതനായ ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് ആശയമുള്ളവൻ എന്ന സഹയാത്രികനെ ലഭിച്ചു. മാർഗ്ഗമധ്യേ കപടശിഷ്യനായിരുന്ന സാർത്ഥലക്ഷ്യത്തെ കണ്ടുമുട്ടി. അവനോടൊപ്പം ലോകപ്രിയൻ, പണസ്നേഹി, ലുബ്ധൻ എന്നിവരും നടന്നെത്തി. അവർ ഒരേ ചിന്താഗതിക്കാരായിരുന്നു. അവർ ക്രിസ്ത്യാനിയേയും സ്നേഹിതനേയും എതിർത്ത് സംസാരിച്ചെങ്കിലും വിജയിച്ചില്ല. യാത്ര തുടർന്നപ്പോൾ വഴിയിൽ നിന്ന് ദേമാസ് അവരെ വെള്ളിഖനി കാണാൻ ക്ഷണിച്ചെങ്കിലും അവർ ക്ഷണം സ്വീകരിച്ചില്ല. ഉപ്പുതുണായിത്തീർന്ന ലോത്തിന്റെ ഭാര്യയെ കണ്ട് അവർ ഒരു നദീതീരത്തെത്തി വിശ്രമിച്ചു. പിന്നെ സുഖകരമായ മറ്റൊരു നടപ്പാതയിലൂടെ നടന്ന് നിരാശയെന്ന മല്ലന്റെ സംശയക്കോട്ടയിൽ തടവിലാക്കപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ക്രിസ്ത്യാനി തന്റെ പോക്കറ്റിലുണ്ടായിരുന്ന 'വാൾദാനം' എന്ന താക്കോലുപയോഗിച്ച് ആ തടവറയിൽനിന്ന് രക്ഷപെട്ടു. യാത്ര തുടർന്ന അവർ ആനന്ദഗിരികളിലെ ഇടയന്മാരുടെ അടുത്തെത്തി. ഇടയന്മാർ അവരെ മോക്ഷയാത്ര തുടരാൻ ഉത്സാഹിപ്പിച്ചു. അവർ പലരുടെ അനുഭവങ്ങളെക്കുറിച്ച് സംഭാഷിച്ചുകൊണ്ട് യാത്രതുടർന്നു. നിരീശ്വരവാദിയെ പിൻതള്ളി അവർ നിപ്രോമോഹനിലത്ത് എത്തി; അവിടെ അവർ 'അജ്ഞത'യെ കണ്ടുമുട്ടി. അവനെ നേർവഴിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു. പക്ഷേ പ്രയോജനമുണ്ടായില്ല. അവർ ദീർഘയാത്രയ്ക്ക് ശേഷം ബെയുലാ നദി കടന്ന് മോക്ഷപട്ടണത്തിന്റെ കവാടത്തിൽ എത്തി.

തുടർന്ന് വായിക്കുക

പ്രകാശരൂപികളുമായി അവർ നടത്തിയ സംഭാഷണം മുഴുവനും ആ സ്ഥലത്തിന്റെ മഹത്വത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു; തങ്ങൾ ചെന്നെത്താൻ പോകുന്ന പട്ടണത്തിന്റെ മനോഹാരിതയും മഹത്വവും അവർണ്ണനീയമാകുന്നു എന്നവർ പറഞ്ഞു. "സീയോൻ പർവ്വതവും" സ്വർഗ്ഗീയ യെരൂശലേമും അനേകായിരമായ ദൈവദൂതസംഘവും പൂർണ്ണരാക്കപ്പെട്ട നീതിമാന്മാരുടെ ആത്മാക്കളും അവിടെയുണ്ട്; നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ പറ്റുദീസായിലേക്ക് കാണു പോകുന്നത്; അവിടെ ജീവവൃക്ഷം നിൽക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണും; അതിന്റെ വാടാത്ത ഫലങ്ങൾ നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കും. നിങ്ങൾ അവിടെ ചെല്ലുമ്പോൾ വെള്ളയങ്കികൾ നിങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും; നിത്യത മുഴുവൻ നിങ്ങളുടെ സംസാരവും നടപ്പും രാജാവിനോടുകൂടെ ആയിരിക്കും; നിങ്ങൾ അങ്ങുതാഴെ ഭൂമിയിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടിട്ടുള്ള തിമകളായ ദുഃഖം, രോഗം, കഷ്ടതകൾ, മരണം എന്നിത്യാദികളൊന്നും ഇനിയൊരിക്കലും നിങ്ങൾ കാണുകയില്ല; എന്തെന്നാൽ 'പഴയത്' എല്ലാം കഴിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അബ്രഹാം, യിസ്ഹാക്ക്, യാക്കോബ്, മറ്റു പ്രവാചകന്മാർ എന്നിവരുടെ അടുത്തേക്കാണ് പോകുന്നത്; വരാൻ പോകുന്ന തിമകളിൽപ്പെടാതെ

അവരെ ദൈവം എടുത്തു മാറ്റിയിരിക്കുകയാണ്; ഇപ്പോൾ അവർ ഓരോരുത്തരും തങ്ങളുടെ കിടക്കകളിൽ വിശ്രമിക്കുകയും തങ്ങളുടെ നീതിയിൽ നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." അവർ പറഞ്ഞു നിർത്തി.

ഉടനെ സഞ്ചാരികൾ, "ഞങ്ങൾ ആ വിശുദ്ധസ്ഥലത്ത് എന്താണ് ചെയ്യേണ്ടത്?" എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന് മറുപടിയായി പ്രകാശരൂപികൾ ഇപ്രകാരം തുടർന്നു: "നിങ്ങളുടെ എല്ലാ അധ്വാനത്തിനും പകരം ആശ്വാസവും, നിങ്ങളുടെ ദുഃഖങ്ങൾക്കു പകരം സന്തോഷവും നിങ്ങൾ പ്രാപിക്കും; നിങ്ങൾ വിതച്ചിട്ടുള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ, കണ്ണീർത്തുള്ളികൾ, വഴിയിലുടനീളം രാജാവിനുവേണ്ടി സഹിച്ച കഷ്ടതകൾ ഇവയുടെയെല്ലാം ഫലം നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ കൊയ്യും". ആ സ്ഥലത്ത് നിങ്ങൾ പൊൻകിരീടങ്ങൾ അണിഞ്ഞു പരീശുദ്ധനായവന്റെ സാമീപ്യവും ദർശനവും നിരന്തരം അനുഭവിക്കും; 'അവിടുന്ന്' ആയിരിക്കുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ അവിടുത്തെ കാണും' എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവല്ലോ. ലോകത്തിൽ ആയിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തം വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടാണെങ്കിലും നിങ്ങൾ സേവിക്കാനാഗ്രഹിച്ചവനെ അവിടെ സദാസമയവും സ്തോത്രത്തോടും

പഠനക്കുറിപ്പുകൾ

1. സീയോൻ പർവ്വതം: ഈ വിവരണം എബ്രാ: 12.22-24-ൽ കാണാം.
2. പാറ്റദീസ: മൺമരഞ്ഞവരുടെ ആത്മാക്കൾ വിശ്രമിക്കുന്ന സ്ഥലം. ഈ വിവരണങ്ങൾ വെളി: 2.7; 3.4-5; 22.5 എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം.
3. പഴയത്: ഉദ്ധരണി: യെശ. 65.16-17; 2 കൊരി. 5.17; വെളി: 21.4
4. നിങ്ങൾ കൊയ്യും: ഗലാ: 6.7-8 സൂചിതം
5. പൊൻ കിരീടങ്ങൾ: വെളി: 4.4 കാണുക.
6. അവിടുന്ന്: 1 യോഹ: 3:2 ഉദ്ധരണി
7. സേവിക്കും: "അതുകൊണ്ട് അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിനുവിൽ ഇരുന്ന് അവന്റെ ആലയത്തിൽ രാപ്പകൽ അവനെ ആരാധിക്കുന്നു (സേവിക്കുന്നു.) വെളി: 7.15) 'ജഡത്തിന്റെ ബലഹീനത'- റോമർ. 6.19 കാണുക.
8. കണ്ണുകൾ, കാതുകൾ: യെശ: 64:4; 1 കൊരി. 2:9 സൂചിതം
9. മഹാ കഹളനാദത്തോടെ... കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മടങ്ങിവരവിനോടു ബന്ധപ്പെട്ട ഈ പ്രസ്താവനകൾ 1 തെസ്സ. 4.13-18; യൂദാ. 14, 15; ദാനീ. 7:9-10; 1 കൊരി 6:2-3 എന്നീ ഭാഗങ്ങളിൽ കാണാം. നമ്മുടെ പ്രത്യാശയെ സംബന്ധിച്ച

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രൂവരി 2004

ആർപ്പോടും നന്ദിയോടും കൂടെ നിങ്ങൾ സേവിക്കും⁷. നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ സർവ്വശക്തനായ വനെ കണ്ട് ആനന്ദിക്കും; നിങ്ങളുടെ കാതുകൾ⁸ അവിടുത്തെ ഇമ്പശബ്ദം കേട്ട് ഉല്ലസിക്കും. നിങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ആ സ്ഥലത്തേക്കു കടന്നുപോയിട്ടുള്ളവരായ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരെ അവിടെ നിങ്ങൾ കണ്ട് സന്തോഷിക്കും; നിങ്ങൾക്കുശേഷം വിശുദ്ധമായ ആ സ്ഥലത്തേക്കു വന്നെത്താൻ നിങ്ങൾക്കു ഓരോരുത്തരേയും നിങ്ങൾ അത്യാഹ്ലാദപൂർവ്വം അവിടെ സ്വീകരിക്കും. അവിടെ നിങ്ങൾ തേജസ്സും രാജകീയപ്രതാപവും ധരിച്ചവരായി, മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവിനോടൊപ്പം സഞ്ചരിക്കാൻ യോഗ്യമായ വാഹനങ്ങളിലേറി അവിടുത്തോടുകൂടെ ഗമിക്കും. കാറ്റിൻ ചിറകിലെമ്പനവണ്ണം അവിടുന്ന് മഹാകാഹളനാദത്തോടുകൂടെ മേഘങ്ങളിലേറി വരുമ്പോൾ നിങ്ങളും തന്നോടൊപ്പം വരും; അവിടുന്ന് ന്യായവിധിക്കായി സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തോടൊപ്പം നിങ്ങളും ഇരിക്കും; മാത്രമല്ല, തിന്മ പ്രവർത്തിച്ചവർക്കു വിരോധമായി (അവർ മനുഷ്യരാകട്ടെ, ദുതന്മാരാകട്ടെ) അവിടുന്ന് ന്യായവിധി പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കും അതിൽ പങ്കുചേരാൻ അധികാരം ലഭിക്കും- എന്തെന്നാൽ അവർ അവിടുത്തെയും നിങ്ങളുടെയും ശത്രുക്കൾ ആയിരുന്നല്ലോ. അവിടുന്ന് അതിനുശേഷം വീണ്ടും പട്ടണത്തിലേക്കു മടങ്ങി വരുമ്പോൾ നിങ്ങളും കാഹളധനിയോടുകൂടെ തന്നോടൊപ്പം ചെല്ലുകയും പിന്നെ എന്നുമെന്നും അവിടുത്തോടൊപ്പം ആയിരിക്കുകയും ചെയ്യും.”

അങ്ങനെ അവർ പട്ടണത്തിന്റെ കവാടത്തെ സമീപിച്ചപ്പോഴേക്കും അതാ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യത്തിന്റെ ഒരു സംഘം അവരെ എതിരേൽക്കാനായി വരുന്നു; പ്രകാശരൂപികൾ അവരോട്, “ഇവർ ലോകത്തിൽ പാർത്തിരുന്നപ്പോൾ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നവരും അവിടുത്തെ പാവന നാമത്തിനു വേണ്ടി സർവ്വവും വിട്ടുകളഞ്ഞവരുമാകുന്നു; ഇവരെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുവരാനായി അവിടുന്ന് ഞങ്ങളെ അയച്ചു. അവർ അകത്തു കടന്നുചെന്ന് സന്തോഷനിരവോടെ തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ മുഖത്തു നോക്കേണ്ടതിനായി അവർ ആഗ്രഹിച്ചിറങ്ങിയ യാത്രയിൽ ഞങ്ങൾ അവരെ ഇവിടെ വരെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നു,” എന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യം ഉച്ചത്തിൽ ആർത്തുകൊണ്ട്, ‘കൂത്താ

ടിന്റെ⁹ കല്യാണ സദ്യയ്ക്കു ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ’ എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു.

ഈ സമയം പ്രശോഭിക്കുന്ന വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചവരായി, രാജാവിന്റെ കാഹളവാദ്യക്കാരായ നിരവധിപേർ അവരെ എതിരേറ്റുവന്നു; ഉച്ചത്തിലുള്ള അവരുടെ ശ്രുതിമധുരമായ ശബ്ദത്താൽ സ്വർഗ്ഗം മുഴുവൻ മാറ്റൊലിക്കൊണ്ടു എന്നു പറയാം. ലോകത്തെ വിട്ടുപോന്ന¹⁰ ക്രിസ്ത്യാനിയെയും സ്നേഹിതനെയും അവർ സസന്തോഷം അഭിവാദ്യം ചെയ്തു; കാഹളശബ്ദത്തോടും ആർപ്പോടുംകൂടെ അവർ പതിനായിരം തവണ അവർക്കു സ്വാഗതമരുളി.

അതിനുശേഷം അവർ സഞ്ചാരികളെ വലയം ചെയ്തു; കുറെപ്പേർ മുമ്പിലും പിമ്പിലും, മറ്റുചിലർ ഇടത്തും വലത്തുമായി അവർക്കു കാവൽ എന്നവണ്ണം അവരോടൊപ്പം മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി. അത്യുച്ചത്തിൽ അതിമധുരമായ സംഗീതം ആലപിച്ചു കൊണ്ട് ആ സംഘം മുമ്പോട്ടു പോയി. ഇവയെല്ലാം കാണാൻ സാധിച്ചവർക്ക് സ്വർഗ്ഗം തന്നെ അവരെ വരവേൽക്കാനായി ഇറങ്ങിവന്നതുപോലെ¹¹ തോന്നിപ്പോയി. അങ്ങനെ അവരെല്ലാം ചേർന്ന് മുമ്പോട്ടു നടന്നു പോയി. അവർ മുമ്പോട്ടു പോകുമ്പോൾ കാഹളവാദ്യക്കാർ അത്യധികം സന്തോഷകരമായ സ്വരത്തിൽ ഊതിക്കൊണ്ട്, ക്രിസ്ത്യാനിയും കുട്ടുകാരനും വന്നുചേർന്നത് തങ്ങൾക്ക് എത്രയും ആനന്ദകരമാകുന്നുവെന്നും അതിരറ്റ ആഹ്ലാദത്തോടെയാണ് തങ്ങൾ അവരെ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നും വ്യക്തമാക്കി; സംഗീതമാധുരിയോടൊപ്പം പ്രസന്നമായ നോട്ടങ്ങൾകൊണ്ടും അംഗവിക്ഷേപങ്ങൾ കൊണ്ടും അവരിതുവെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ഈ മനുഷ്യർ ഇരുവരും ദൈവദുതന്മാരെ കാണുകയും അവരുടെ ശ്രുതിമധുരമായ സംഗീതം കേൾക്കുകയും ചെയ്തു വിസ്മയം നിറഞ്ഞവരായി, വാസ്തവമായും സ്വർഗ്ഗത്തിലേത്തും മുമ്പേതന്നെ സ്വർഗ്ഗത്തിലെത്തിയവരെപ്പോലെയാണെന്നു പറയാം. ഇവിടെ നിന്നു കൊണ്ട് അവർ പട്ടണത്തെ നേരേ മുമ്പിൽ കണ്ടു; തങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തു കൊണ്ട് അതിനുള്ളിലെ എല്ലാ മണികളും ഒന്നിച്ചു മുഴങ്ങുന്നതായും അവർ കേട്ടു. അതിലെല്ലാ മുപരി, ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ എന്നെന്നേക്കും തങ്ങൾക്കും വസിക്കാം എന്നുള്ള അത്യാഹ്ലാദകരമായ വിചാരങ്ങൾ നിമിത്തം അവർ ആനന്ദപരവശരായി. ഹാ! അവരുടെ അലങ്കാരമായ ആ സന്തോഷത്തെ എന്റെ നാവുകൊണ്ടും പേനകൊണ്ടും എങ്ങനെ വർണ്ണിക്കാൻ¹² കഴിയും? ഇങ്ങനെ അവർ പട്ടണവാതിലിൽ കയറിപ്പെന്നു.

വസ്തുതകൾ നമുക്കുതന്നെ ഉറപ്പായിരിക്കണം; അവയെ അഭിമാനപൂർവ്വം വിശ്വസിക്കുകയും അവയെ ലക്ഷ്യമാക്കി ജീവിതത്തെ ക്രമീകരിക്കുകയും ചെയ്യാം.

10. കൂത്താടിന്റെ.... വെളി:19:9 ഉദ്ധരണി

11. ലോകത്തെ വിട്ടുപോന്ന.... ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഊഷ്മളമായ വരവേൽപ്പ് ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ ഈ ലോകത്തെയും അതിന്റെ മോഹങ്ങളേയും വിട്ടുപിരിഞ്ഞെത്തീരു. ‘ഈ ലോകത്തെ തള്ളിക്കളഞ്ഞവൻ’ എന്ന് താങ്കളെക്കുറിച്ച് ദൈവം അഭിപ്രായപ്പെടുമോ?

12. സ്വർഗ്ഗം....ഇറങ്ങിവന്നു... ഈ ലോകത്തിൽ അപമാനിതനായിരുന്നെങ്കിലും ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു വി.ഐ.പി വരവേല്പാണ് നൽകപ്പെടുന്നത്. താങ്കൾ കുറുപുലർത്തുന്നത് ഈ ലോകത്തോടോ അതോ ദൈവരാജ്യത്തോടോ എന്നു പരിശോധിക്കുക. ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രശംസയ്ക്കും അംഗീകാരത്തിനും വേണ്ടി ജീവിക്കുന്നവരെ വരവേൽക്കാൻ സ്വർഗ്ഗവും തിടുക്കം കാട്ടുകയില്ലെന്നറിയുക.

13. എങ്ങനെ വർണ്ണിക്കാം.... ക്രിസ്ത്യാനിക്കു കൈവന്ന സ്വർഗ്ഗീയഭാഗ്യം വർണ്ണിക്കാൻ താൻ അശക്തനാണെന്നു ജോൺ ബനിയൻ സമ്മതിക്കുന്നുവെങ്കിലും, അദ്ദേഹം ആ കൃത്യം വളരെ സമർത്ഥമായിത്തന്നെ ഈ ഭാഗത്ത് നിർവ്വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ മഹാഭാഗ്യത്തിന് ഓഹരിക്കാരാകാൻ തക്കവണ്ണം സകല ഉത്സാഹത്തോടും കൂടെ ക്രിസ്ത്യാനിയോടൊപ്പം നമുക്കും യാത്ര തുടരാം!

14. ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ.... വെളി:22:14 ഉദ്ധരണി.

15. ഈ സഞ്ചാരികൾ... മോക്ഷപട്ടണവാതിലിൽ എത്തിച്ചേർന്ന സഞ്ചാരികളെക്കുറിച്ച് വിളിച്ചു പറയപ്പെട്ട ഈ വിവരണം എത്ര മനോഹരമായിരിക്കുന്നു! ജീവിതത്തിനൊടുവിൽ നമ്മെക്കുറിച്ച് സ്വർഗ്ഗം ഇപ്രകാരമൊരു പ്രസ്താവന നടത്താനായി ആഗ്രഹിച്ച് ജീവിക്കാം. “...എന്റെ കർത്താവായ ക്രിസ്തേശുവിനെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠത്തിമിത്തം ഇവയെല്ലാം നഷ്ടമായിത്തീർന്നു കണക്കാക്കുന്നു; ക്രിസ്തുവിനെ നേടേണ്ടതിനായി തീർത്ത സകലവും നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യാം.” (ഫിലി. 3:8)

ജീവമൊഴികൾ

ഫെബ്രുവരി 2004

**ഹാ! പട്ടണം സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു!
തെരുവുകളിൽ എല്ലാം സ്വർണ്ണഫലകങ്ങൾ
പാകിയിരിക്കുന്നു!**

അവർ വാതിലിനു മുമ്പിൽ വന്നപ്പോൾ അതിനുമീതെ തങ്കലിപികളിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നതായി കണ്ടു: ‘ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ’¹⁴ തങ്ങൾക്ക് അധികാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും ഗോപുരങ്ങളിൽകൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ.”

പിന്നെ പ്രകാശരൂപികളായ മനുഷ്യർ അവരോട്, ‘വാതിലിനു മുമ്പിൽ നിന്ന് വിളിക്കുവിൻ’ എന്നു പറയുന്നതായി ഞാനെന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു. അവർ വിളിച്ചപ്പോൾ അതാ, വാതിലിനു മുകളിലൂടെ ചില ആളുകൾ-ഹാനോക്ക്, മോശെ, ഏലിയാവ് തുടങ്ങിയവർ-അവരെ നോക്കുന്നു. ആരോ അവരോട്, “ഈ സഞ്ചാരികൾ¹⁵ ഈ സ്ഥലത്തിന്റെ രാജാവിനോടുള്ള അതിയായ സ്നേഹം നിമിത്തം നാശപാത്രത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോന്നിട്ടുള്ളവരാകുന്നു” എന്നു വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. ഉടനെ സഞ്ചാരികൾ തങ്ങളുടെ യാത്രയുടെ ആരംഭത്തിൽ കിട്ടിയിരുന്ന സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ¹⁶ അവരെ ഏല്പിച്ചപ്പോൾ, “ആ മനുഷ്യർ എവിടെ?” എന്നദ്ദേഹം തിരക്കി. “അവർ വാതിലിനു വെളിയിൽ നിൽക്കുന്നു” എന്നവർ മറുപടി നൽകി. അപ്പോൾ രാജാവ് അവരോട്, “വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്ന¹⁷ നീതിയുള്ള ജാതി പ്രവേശിക്കേണ്ടതിന് വാതിലുകളെ തുറക്കുവിൻ” എന്നു കല്പിച്ചു.

ആ മനുഷ്യർ രണ്ടുപേരും വാതിൽ കടന്ന് അകത്തു പ്രവേശിച്ചതായി

ഞാനെന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ കണ്ടു: പ്രവേശിച്ചയുടനെ അവർ മറുപുറപ്പെട്ട് സ്വർണ്ണപ്രയുളള വസ്ത്രം ധരിച്ചവരായി കാണപ്പെട്ടു. വീണകളും¹⁸ കിരീടങ്ങളുമായി ചിലർ വന്ന് അവരെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു; സ്തോത്രങ്ങൾ പാടാനായി വീണകളും ബഹുമാനത്തിന്റെ അടയാളമെന്നോണം കിരീടങ്ങളും അവർ അവർക്കു നൽകി. അതെത്തുടർന്ന് പട്ടണത്തിലെ മണികളെല്ലാം വീണ്ടും സന്തോഷാതിരേകത്താൽ മുഴങ്ങുന്നതും ‘നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവിൻ’¹⁹ എന്ന് അവരോടു പറയുന്നതും ഞാൻ എന്റെ സ്വപ്നത്തിൽ കേട്ടു. പിന്നെ അവർ ഇരുവരും അത്യുച്ചത്തിൽ ഇങ്ങനെ പാടുന്നതും ഞാൻ കേട്ടു: “സിംഹാസനത്തിൽ²⁰ ഇരിക്കുന്നവനും കുഞ്ഞാടിനും സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ബലവും എന്നെ നേക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ.”

ആ മനുഷ്യരെ അകത്തു പ്രവേശിപ്പിക്കാനായി വാതിലുകൾ തുറക്കപ്പെട്ട സമയം ഞാൻ അവരുടെ പിന്നാലെ അകത്തേക്കു നോക്കി; ഹാ! പട്ടണം സൂര്യനെപ്പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു! തെരുവുകളിൽ എല്ലാം സ്വർണ്ണഫലകങ്ങൾ പാകിയിരിക്കുന്നു! തലകളിൽ കിരീടങ്ങളോടും കൈകളിൽ കുരുത്തോലകളോടും സ്തോത്രങ്ങൾ പാടുന്നതിനായി പൊൻ വീണകളോടും കൂടെ അനേകം പേർ²¹ അവയിലൂടെ നടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു.

അവർക്കിടയിൽ ചിറകുള്ളവരെയും കാണാനുണ്ടായിരുന്നു; അവർ അന്യോന്യം ‘സൈന്യങ്ങളുടെ²² ദൈവ

16. സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ: തങ്ങൾ ദൈവമക്കൾ ആകുന്നുവെന്നു തെളിയിക്കുന്ന ഈ സാക്ഷ്യപത്രങ്ങൾ (ചുരുളുകൾ) യാത്രയിലൂടെ നീളം അവരുടെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന രക്ഷാനിർണ്ണയ മന്ത്രേ ഇത്. (യോഹ. 1:12; റോമ. 8:16)

17. വിശ്വസ്തത കാണിക്കുന്ന... യെശ. 26:2

18. വീണകളും: വെളി. 4:4; 5:8

19. പ്രവേശിക്കുവിൻ: മത്താ. 25:23

20. സിംഹാസനത്തിൽ: വെളി. 5:13

21. അനേകം പേർ: വെളി. 7:9-ൽ നിന്നുള്ള വിവരണം

22. സൈന്യങ്ങളുടെ: യെശ. 6:3; വെളി. 4:8

23. അതിവേഗം നദികടന്ന്... അജ്ഞതയ്ക്ക് നദികടക്കാൻ ഒരു വിഷമവും നേരിട്ടില്ല; വ്യാജ-ആശ എന്ന കടത്തുകാരൻ അവനെ അക്കരയെത്തിച്ചു. എങ്കിലും സ്വർഗ്ഗവാതിലിൽ നിന്നും അവൻ നേരെ നരകത്തിലേക്കു തള്ളപ്പെട്ടു. കോടിക്കണക്കായ നാമധേയ - പാരമ്പര്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെടുമെന്നു പറയാം. വീണ്ടും ജനനമോ രക്ഷാ നിർണ്ണയമോ ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ഇവർക്ക് സ്വർഗ്ഗ ഭാഗ്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാജ-ആശ നൽകുന്ന താകട്ടെ പാരമ്പര്യ ക്രിസ്തീയസഭകളും. എങ്ങനെ ജീവിച്ചാലും സാരമില്ല, കുറ്റാശങ്കൾ/മരണാനന്തര കർമ്മങ്ങൾ വഴിയായി ആത്മാവിന്

ജീവമൊഴികൾ

ഐസ്രാവേലി 2004

മായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്ന് അവിരാമം വിളിച്ചുപറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. അതിനുശേഷം അവർ വാതിലുകൾ അടച്ചു; ആരംഗം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ, ഞാനും അവരുടെ ഇടയിൽ ആയിരുന്നെങ്കിൽ എന്ന് ആശിച്ചുപോയി.

എന്നാൽ ഞാനി കാര്യങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ തല തിരിച്ച് പുറകോട്ടൊന്നു നോക്കി; അതാ അജ്ഞത എന്ന മനുഷ്യൻ നദിയുടെ മറുകരയിലിൽ വന്നു നിൽക്കുന്നു. മറ്റേ രണ്ടു സഞ്ചാരികൾക്കുണ്ടായതിന്റെ പകുതിപോലും പ്രയാസങ്ങൾ നേരിടാതെ അവൻ അതിവേഗം നദികടന്ന്²⁴ ഇക്കരെയെത്തി; എന്തെന്നാൽ അപ്പോൾ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന വ്യാജ-ആശ എന്നൊരു കടത്തുവഞ്ചിക്കാരൻ അവനെ തന്റെ വഞ്ചിയിൽകയറ്റി അക്കര കടത്തി. മറ്റവരെപ്പോലെ ഇവനും കുന്നു കയറി പട്ടണവാതിൽക്കലെത്തിയതായി ഞാൻ കണ്ടു; എന്നാൽ അവൻ ഒറ്റയ്ക്കായിരുന്നു ചെന്നത്-അവനെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കാനായി ഒരാൾപോലും വന്നെത്തിയതുമില്ല. വാതിലിനു മുമ്പിൽ എത്തിയ പാടെ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന മേലേഴുത്ത് അവൻ വായിച്ചശേഷം വാതിലിൽ മുട്ടിവിളിക്കാൻ തുടങ്ങി; പ്രയാസമൊന്നും കൂടാതെ അകത്തു പ്രവേശിക്കാമെന്നാണ് അവൻ കരുതിയത്. എന്നാൽ വാതിലിന്റെ മുകളിൽ നിന്നു നോക്കിയ മനുഷ്യർ അവനോട്, 'നീ എവിടെ നിന്നു

വരുന്നു? നിനക്കെന്തുവേണം?' എന്നു ചോദിച്ചു. അതിനു മറുപടിയായി, 'ഞാൻ രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ²⁴ തിന്നുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്; അവൻ ഞങ്ങളുടെ തെരുവുകളിൽ പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്' എന്നവൻ അറിയിച്ചു. അപ്പോൾ, 'രാജാവിനെ കാണിക്കാനായി നിന്റെ സാക്ഷ്യപത്രം എടുക്കുക' എന്ന് അവർ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവൻ തന്റെ കീശയിൽ തപ്പിനോക്കിയെങ്കിലും ഒന്നും ലഭിച്ചില്ല. അവർ അവനോട്, 'നിന്റെ കൈവശം ഒന്നുംഇല്ലേ?' എന്നു ചോദിച്ചപ്പോൾ അവൻ ഒന്നും മറുപടി പറയാൻ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല²⁵.

പിന്നെ അവർ ചെന്ന് രാജാവിനെ വിവരം അറിയിച്ചു; എന്നാൽ അദ്ദേഹം അവനെ കാണാൻ താൽപര്യപ്പെട്ടില്ല. ക്രിസ്ത്യാനിയേയും ആശയുള്ളവനേയും പട്ടണത്തിലേക്കു നയിച്ച രണ്ടു പ്രകാശരൂപികളെ അദ്ദേഹം വിളിച്ച്, 'നിങ്ങൾ ചെന്ന് അജ്ഞതയെ പിടിച്ച് കൈയും കാലും കെട്ടി'²⁶ പുറത്തു കളയുവിൻ' എന്നു കല്പിച്ചു. അങ്ങനെ അവർ അവനെ ബന്ധിച്ച് മുമ്പു ഞാൻ കുന്നിൽ ചരിവിൽ കണ്ട വാതിലിലേക്ക് ആകാശമാർഗ്ഗമായി കൊണ്ടുചെന്ന് അവനെ അതിനുള്ളിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു. അപ്പോൾ, നരകത്തിലേക്കുള്ള²⁷ വഴി നാശപട്ടണത്തിൽ നിന്നു മാത്രമല്ല, സ്വർഗ്ഗ വാതിലിൽ നിന്നും ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ മനസ്സിലാക്കി. ഉടനേ ഞാൻ ഉണർന്നു; എന്നാൽ, ഹാ! അതൊരു സ്വപ്നമായിരുന്നു.

നിത്യശാന്തി നേടിത്തരാമെന്നുള്ള വ്യാജ-ആശ നൽകി മതസംഘടനകൾ സാധുക്കളെ നിർദ്ദയം വഞ്ചിക്കുകയാണിന്നും. വ്യാജ ആശക്കാരന്റെ യാതൊരു ചൊല്ലും ചൊലുത്തും കൂദാശകളും നിങ്ങളെ സഹായിക്കുകയില്ലെന്ന് ഉറപ്പാക്കിക്കൊള്ളുക!

24. രാജാവിന്റെ മുമ്പിൽ....: ലൂക്കോ:13:26 ഉദ്ധരണി

25. മറുപടി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല: 1 രാജാ. 18:21; മത്താ. 22:12; റോമ. 3:19 കാണുക.

26. കൈയും കാലും കെട്ടി: "രാജാവ് ശുശ്രൂഷക്കാരോട്, 'ഇവനെ കൈയും കാലും കെട്ടി ഏറ്റവും പുറത്തുള്ള ഇരുട്ടിൽ തള്ളിക്കളയുവിൻ; അവിടെ കറച്ചിലും പല്ലുകടിയും ഉണ്ടാകും' എന്ന് പറഞ്ഞു." (മത്താ. 22:13) ഇന്ന് കൃപയുടെ കാലമാകുന്നു; എന്നാൽ ഇനിയും ഏതൊരു താമസിയാതെ ന്യായവിധിനാൾ വരും-കർശനമായ ന്യായവിധി. ആകയാൽ ദൈവകൃപയെ വ്യർത്ഥമാക്കാതെ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്താം.

27. നരകത്തിലേക്കുള്ള വഴി: നാശപട്ടണത്തിൽ നിന്ന് മാത്രമല്ല, സ്വർഗ്ഗവാതിലിൽ നിന്നും നരകത്തിലേക്കൊരു വഴിയുണ്ട് എന്ന സത്യം അർഹിക്കുന്ന ഗൗരവത്തോടെ നാം സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. താഴ്മയോടും ദൈവഭയത്തോടും കൂടെ അവസാനത്തോളം കൃപയിൽ നിലനിൽക്കാത്തപക്ഷം നാമും വഞ്ചിതരാകാൻ സാധ്യതയുണ്ട്. ജാഗ്രതയായിരിക്കാം.

(അവസാനിച്ചു)

പരദേശിമോക്ഷയാത്രയുടെ പഠനം:

നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണം അറിയിക്കുക

ജീവമൊഴികളുടെ കഴിഞ്ഞ 47 ലക്കങ്ങളിലൂടെ 'പരദേശിമോക്ഷയാത്ര'യുടെ നൂതനപരിഭാഷയും പഠനക്കുറിപ്പുകളും നിങ്ങൾ വായിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ, മിക്ക വായനക്കാർക്കും ഈ പംക്തി താൽപര്യമുള്ളതും പ്രയോജനകരവുമായിരുന്നെന്നു ഞങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ കാണിച്ച താൽപര്യത്തിനും സഹകരണത്തിനും നന്ദി. ദയവായി ഈ തുടർപംക്തിമൂലം നിങ്ങൾക്ക് ലഭിച്ച നന്മകളെക്കുറിച്ച് ഞങ്ങൾക്കെഴുതുക-ഡൈറക്ടറുടെ തുറന്നെഴുതുക. അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും നിർദ്ദേശങ്ങൾക്കും തിരുത്തലുകൾക്കും സ്വാഗതം. നിങ്ങളുടെ ആത്മാർത്ഥമായ പ്രതികരണങ്ങൾ ഞങ്ങളെ ആവേശഭരിതരാക്കും!!

- ☐ 'പരദേശി മോക്ഷയാത്ര' നിങ്ങൾ മുടങ്ങാതെ വായിച്ചോ?
- ☐ ഏറ്റവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട മൂന്നു കഥാപാത്രങ്ങൾ ആരെല്ലാമായിരുന്നു?
- ☐ ഏറ്റവുമധികം നിങ്ങളെ സ്പർശിച്ച സംഭവങ്ങൾ?
- ☐ ഇതിലൂടെ ലഭിച്ച പ്രോത്സാഹനങ്ങൾ ഏവ?
- ☐ ഇതിൽനിന്ന് ഉൾക്കൊണ്ട മുന്നറിയിപ്പുകൾ എന്തെല്ലാം?
- ☐ ഏതെല്ലാം മേഖലകളിൽ സ്വയം തിരുത്തുവാൻ ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ഇടയാക്കി?
- ☐ 'ക്രിസ്ത്യാനി'യെ നിങ്ങളുടെ 'ഹീറോ' ആക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചോ?
- ☐ ലേഖകനായ ജോൺ ബനിയനെപ്പറ്റിയുള്ള അഭിപ്രായം?
- ☐ പഠനക്കുറിപ്പുകൾ എത്രത്തോളം സഹായകരമായി?
- ☐ ഈ ഗ്രന്ഥം മുഴുവനായും ഒരിക്കൽക്കൂടി വായിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ?

അതേ, ഞങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രതികരണങ്ങൾക്കായി കാത്തിരിക്കുന്നു. വളരെ നന്ദി.

ജീവമൊഴികൾ

ഫെബ്രുവരി 2004

ജനമനസ്സുകളെ കീഴടക്കിയ നോയൽ

ഇ.എച്ച് നോയൽ 1878 ഏപ്രിൽ 5-ാം തീയതി, ചരിത്രപ്രസിദ്ധനായ നെപ്പോളിയൻ ബോണപ്പാർട്ടിന്റെ പ്രധാനസൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ ഒരാളുടെ വംശത്തിലാണ് ജനിച്ചത്. പൂർവ്വികന്മാർ ഫ്രഞ്ചുകാരായിരുന്നതിനാൽ അവർ റോമൻ കത്തോലിക്കരായിരുന്നു. എന്നാൽ നോയലിന്റെ പിതാവു ഒരു പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുമതവിശ്വാസിയും രക്ഷിക്കപ്പെട്ട ആളുമായിരുന്നു. പതിനേഴാമത്തെ വയസ്സിൽ ആണ് നോയൽ മാനസാന്തരപ്പെട്ടത്. അക്കാലം മുതൽതന്നെ സുവിശേഷ സംബന്ധമായ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ താല്പര്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചുവന്നു. 20-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ന്യൂസിലണ്ടിലേക്കു പോയി. ഒൻപതു കൊല്ലം അവിടെ ജോലിചെയ്തു. 26-ാമത്തെ വയസ്സിൽ സുവിശേഷവേലയ്ക്കായി വിളിയുണ്ടായി. “ആഴത്തിലേക്കു നീക്കിവലയിക്കുക” എന്ന വാക്കുകൾ ഹൃദയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതോടുകൂടെ പ്രകാശിച്ചു. എന്നാൽ ഒരു വർഷം കൂടെ പ്രാർത്ഥിച്ചുകാത്തിരുന്നു. കോട്ടഗിരിയിൽ നിന്നു സ്വദേശത്തു എത്തിച്ചേർന്ന ഒരു മിഷനറി, ഈ ഘട്ടത്തിൽ നോയലിനെ ഇന്ത്യയിലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. അതൊരു ‘മക്കദോന്യവിളി’യായിട്ടാണ് അദ്ദേഹം ഗണിച്ചത്. അതനുസരിച്ച് നാടും വീടും വിട്ട് ഇന്ത്യയിലേക്ക് തിരിച്ചു.

1904 -ൽ ഇദ്ദേഹം മലയാളക്കരയിലെത്തി. അക്കാലത്തു നാഗൽ

സായ്പും ഒരുമിച്ച് ഒരു കൊല്ലം കൊച്ചിയിൽ താമസിച്ചു. ഇങ്ങിനെ തിരികെ നെടുമ്പ്രയാറ്റു വച്ചു നടത്തിയ ഒരു മഹായോഗത്തിലേയ്ക്കു നോയലിനെ ക്ഷണിക്കുകയും മൂസാബായിയും ഒരുമിച്ചു കുമ്പനാട്ടു വന്നുചേരുകയും ചെയ്തു. അവിടെ വച്ച് വിശ്വാസികൾ നോയലിനെ തിരുവിതാംകൂറിലെ വേലയ്ക്കായി ക്ഷണിച്ചു. പ്രസ്തുത ക്ഷണ മനുസരിച്ച് കുമ്പനാട്ട് തൽക്കാലം താമസമാക്കി അദ്ദേഹം പ്രേഷിതവൃത്തി ആരംഭിച്ചു.

ആദ്യകാലത്തു ദലിതരുടെ മദ്ധ്യേയാണ് പ്രധാനമായി പ്രവർത്തിച്ചുവന്നത്. അതിനനുസരണമായ പ്രയാസങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിനു സഹിക്കേണ്ടതായി വന്നിട്ടുണ്ട്. കുന്നും മലകളും കയറി ദുർഘടങ്ങളായ മലയിടുക്കുകളിൽകൂടി അനേകായിരം മൈൽ കാൽനടയായി സുവിശേഷഘോഷണാർത്ഥം ഇദ്ദേഹം സഞ്ചരിച്ചിട്ടുണ്ട്. സാധുക്കളുടെ കുടിലുകളിൽ രാത്രി കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും അവരുടെ സൽക്കാരങ്ങൾ, കപ്പ മുതലായവ, എത്രയും സന്തോഷത്തോടെ അമൃതതുല്യമായിക്കരുതി ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

സാധുക്കൾക്ക് അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള നന്മകൾ അസാധാരണമായിട്ടുള്ളതാണ്. തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരാൽ പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുന്നവരെ താങ്ങുന്നതിനും ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവർക്കു താമസസ്ഥലങ്ങളും സങ്കേതസ്ഥാന

ങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനുമായി അനേകായിരം രൂപാ ലോപംകൂടാതെ അദ്ദേഹം ചെലവുചെയ്തു. “നന്മചെയ്തു” കൊണ്ടുതന്നെയാണ് നോയൽ അവരുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുപോന്നത്. സഹയാർത്ഥം തന്നെ സമീപിച്ചിട്ടുള്ള ആരേയും അദ്ദേഹം വെറുങ്കയ്യി മടക്കി അയയ്ക്കാറില്ല. അവരുടെ ദരിദ്രന്മാരെ അദ്ദേഹം പോറ്റി. ഒട്ടികംപേർക്ക് ഉയർന്ന വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ട പണം, ആരും അറിയാതെ അദ്ദേഹം നൽകി. ആർക്കെല്ലാം ഈ വിധത്തിൽ അദ്ദേഹം സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത്, ഇന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉറ്റമിത്രങ്ങൾക്കുപോലും മുഴുവനായി അറിഞ്ഞുകൂടാ.

മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടി ഇത്രയധികം പണം ചെലവു ചെയ്തിട്ടുള്ള മറ്റൊരു മിഷനറിയെ കാണാൻ കഴിയാത്തതുപോലെതന്നെ സ്വന്ത ആവശ്യത്തിനായി ഇത്ര കുറച്ചു ചെലവു ചെയ്തിട്ടുള്ള വേറെ ഒരു മിഷനറിയേയും കാണാനും എളുപ്പമല്ല. കീറിയതും തുണി ശരിയാക്കിയതുമായ വസ്ത്രങ്ങളാണ് അദ്ദേഹം ധരിച്ചു കണ്ടിട്ടുള്ളത്.

നോയൽ തന്റെ ശുശ്രൂഷകളെ അവസാനിപ്പിച്ചു ദൈവഹിതപ്രകാരം 1943 സെപ്റ്റംബർ 30-ാം തീയതി രാത്രി 10.30-ന് നിത്യസ്വസ്ഥതയിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.

സമാഹൃതം

ഖേരുവിന്റെ തലമുറയുടെ പ്രത്യേകതകൾ

II-ാം പേജ് തുടർച്ച

കേൾക്കുന്നവർക്കു കൃപ ലഭിക്കേണ്ടതിന്നു ആവശ്യംപോലെ ആത്മിക വർദ്ധനയ്ക്കായി നല്ലവാക്കല്ലാതെ ആകാത്തതൊന്നും നിങ്ങളുടെ വായിൽനിന്നും പുറപ്പെടരുത്” (എഫെ. 4:31-32, 29-30)

പ്രിയദൈവപൈതലേ, ഈ സന്ദേശം ആവശ്യമില്ലാത്തവണ്ണം പൂർണ്ണവിശുദ്ധി പ്രാപിച്ച ആരും ഇതിന്റെ വായനക്കാരായി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതട്ടെ. അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും ആളുകളെ വിധിച്ചിരുന്ന നാളുകളിൽ ഞാൻ

ദൈവത്തെ എത്ര ദുഃഖിപ്പിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഇന്നു ഞാൻ അറിയുന്നു. എന്റെ ആത്മാവു ഇന്നു കരയുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾക്കും തിരുസന്നിധിയിൽ കരയുവാൻ കഴിയും.

“ദൈവമേ, എനിക്ക് എന്തുകൊണ്ടു മുമ്പ് ഈ ബോധം ഉണ്ടായില്ല? എന്തുകൊണ്ട് അങ്ങു മുമ്പേതന്നെ ഇക്കാര്യത്തിൽ എന്നോട്സ്പെഷ്യൽ? എനിക്ക് അങ്ങയുടെ തലമുറയെ വിവരിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവിടുത്തെ സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കണം. യേശുവേ, എന്നോടു ക്ഷമിക്കണമേ. എന്റെ

നാവിനെ കഴുകണമേ. എന്റെ കാതുകളെയും കണ്ണുകളെയും കഴുകണമേ. പുതിയ ഒരു ഹൃദയം എനിക്ക് തരണമേ. അങ്ങ് ആരെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്ന അങ്ങയുടെ ജീവപ്രവാഹത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന യാതൊന്നും എന്നിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.”

ദൈവം നമ്മുടെ നിലവിളികേട്ടു നമ്മെ ശുദ്ധീകരിച്ചു പുതുതാക്കട്ടെ. തെറ്റായ സംസാരവും കേഴ്ചിയും തെറ്റായ വിധികളും നീക്കിക്കളയുവാൻ അവിടുന്നു നമുക്കു ശക്തി നൽകട്ടെ. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ജീവിതം ഭൂമിയിൽ ദീർഘമാക്കുന്നവരായി നാം തീരും.

ജീവമൊഴികൾ

ഐബ്രൂവരി 2004

ബവിക്കു പകരം പരിചരം

ജ്യേഷ്ഠാനും അനുജനും. ഇരുവരും വലിയ കർഷകരാണ്. അവരുടെ കൃഷിത്തോട്ടങ്ങൾ തൊട്ടുതൊട്ടുകിടക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ കൃഷിഭൂമിയുടെ മധ്യത്തിലാണ് ഇരുവരുടേയും വീടുകൾ.

ആ നിലയ്ക്ക് അവർ അയല്ക്കാർ കൂടിയാണ്.

വിത്തും പണിയായുധങ്ങളും അന്യോന്യം കൈമാറുകയും പരസ്പരം സഹകരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആ സഹോദരങ്ങൾ നല്ല അയൽക്കാരായിത്തുടരുന്നു.

അങ്ങനെയിരിക്കെ ആ ബന്ധത്തിൽ ഒരു വിള്ളലുണ്ടായി. ഒരു ചെറിയ തെറ്റിദ്ധാരണയിലാണ് തുടക്കം. അതു വളർന്നു. ഒരു ദിവസം അതൊരു പൊട്ടിത്തെറിയിൽ കലാശിച്ചു. ഇരുവരും ദേഷ്യപ്പെട്ട് അന്യോന്യം പര്യക്ഷമായ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചു. 40 വർഷത്തെ സമാധാനപൂർണ്ണമായ സഹവർത്തിത്വം അവിടെ അവസാനിച്ചു. ഇരുവരും തമ്മിൽ മിണ്ടാതായി. ഇരുവീടുകൾക്കും ഇടയിൽ മൗനം ഒരു മതിൽ പോലെ വളർന്നു.

ഒരു ദിവസം രാവിലെ ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ ഒരു മുട്ടുകേട്ട് വാതിൽ തുറന്നു. ഒരു ആശാരിയുടെ പണിയായുധങ്ങൾ പണിപ്പെട്ടിയിൽ വഹിച്ച ഒരാളാണവിടെ നിന്നിരുന്നത്. “ഇവിടെ എന്തെങ്കിലും പണി ഉണ്ടോ എന്നന്വേഷിച്ചുവന്നതാണ്. എന്തെങ്കിലും ചില്ലറജോലികൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാൻ അതു ചെയ്തുതരാം” തച്ചൻ പറഞ്ഞു.

“ഓ, തീർച്ചയായും.” ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ ഉത്സാഹമായി “നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ഒരു പണി തരാം. അതാ എന്റെയും അയല്ക്കാരന്റെയും കൃഷിഭൂമിക്കിടയിൽ ഒരു ചാലുകീറിയിരിക്കുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടോ? ആ അയല്ക്കാരൻ എന്ന് പറയുന്നത് എന്റെ സ്വന്തം അനുജനാണ്.

“കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചവരെ ഞങ്ങളുടെ കൃഷിഭൂമിക്കിടയിലുള്ള ആ ഭാഗം ഒരു പുൽത്തകിടി ആയിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ ആഴ്ച അവൻ തന്റെ ബുൾഡോസറുമായി വന്ന് ആ ഭാഗം മണ്ണുമാന്തി ഒരു ചാലുകീറിയിരിക്കുന്നു. അവൻ ഞങ്ങളുടെ സ്ഥലങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു തോട് ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത് എന്റെ മുഖത്തു തുപ്പുന്നതിന് തുല്യമാണ്. ആട്ടെ, ഞാനും അവനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കും.

നിങ്ങൾ അവിടെ ഞങ്ങൾക്കിടയിൽ ഒരു നല്ല വേലി ഉണ്ടാക്കണം. എട്ടടിപൊക്കമുള്ള ഒരു നല്ല വേലി. എനിക്ക് അവന്റെ കൃഷിസ്ഥലവും കാണണ്ട, മേലിൽ അവന്റെ മുഖവും. ആ മട്ടിൽ പൊക്കമുള്ള ഒരു അതിർത്തിവേലിയാണ് നിങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കേണ്ടത്.”

തച്ചൻ ശാന്തമായി പരിസരം വീക്ഷിച്ചിട്ട് പറഞ്ഞു “എനിക്ക് സാഹചര്യം മനസ്സിലായി. നിങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു ജോലി ഞാൻ ചെയ്യാം.”

ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ അത്യാവശ്യമായി അന്ന് പട്ടണത്തിലേക്ക് പോകേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് പണിക്കുവേണ്ട സാധനങ്ങൾ തച്ചൻ നൽകി ഒരു ദിവസത്തെ പ്രവൃത്തിക്കായി അദ്ദേഹം പട്ടണത്തിലേക്ക് യാത്രയായി...

സൂര്യാസ്തമനസമയത്താണ് അദ്ദേഹം മടങ്ങിവന്നത്. അപ്പോൾ തച്ചനും പണി പൂർത്തിയാക്കുകയായിരുന്നു. തച്ചൻ ചെയ്ത പണികണ്ടപ്പോൾ ജ്യേഷ്ഠന്റെ കണ്ണുകൾ അത്ഭുതംകൊണ്ട് വികസിച്ചു.

പറഞ്ഞ പണിയല്ല തച്ചൻ ചെയ്തിരിക്കുന്നത്! വേലിക്കു പകരം ചാലിന്റെ ഇരുകരകളേയും തമ്മിൽ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന മനോഹരമായ ഒരു പാലം പണി തീർത്തിരിക്കുന്നു! കൈവരികൾ പിടിപ്പിച്ച, തടികൊണ്ടുള്ള, സുന്ദരമായ ഒരു പാലം.

ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ അങ്ങോട്ടു നോക്കി നിൽക്കുമ്പോൾ പണിതീർന്ന ആ പാലത്തിലൂടെ അക്കരെ നിന്ന് തന്റെ അനുജൻ കൈകൾ വിടർത്തി പശ്ചാത്താപവിവശനായി കടന്നു വരുന്നു.” ഞാൻ ഇത്രയുമൊക്കെ ചെയ്തിട്ടും ചേട്ടൻ അതു ക്ഷമിച്ച് എന്റെ അടുത്തേക്ക് പാലം പണിതല്ലോ. ഈ വലിയ ഹൃദയം കാണാൻ ഞാൻ വൈകിപ്പോയി ചേട്ടാ.”

ആ വാക്കുകൾ ജ്യേഷ്ഠനേയും സ്പർശിച്ചു. അദ്ദേഹവും നീട്ടപ്പെട്ട കരങ്ങളുമായി ഇക്കരെയിന്ന് പാലത്തിലേക്ക് കയറി. ഇരുവരും പാലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ വച്ച് സന്ധിച്ചു. ഒരു ഗാഢാശ്ലേഷത്തിൽ ഇരുവരും അമർന്നു.

കണ്ണീരിന്റേയും ക്ഷമായാചനയുടേയും ഒരുനിമിഷം പിന്നിട്ട് അവർ ആലിംഗനത്തിൽനിന്ന് വിമുക്തരായപ്പോൾ പിന്നിൽ പണി അവസാനിപ്പിച്ച് യാത്ര പറയാൻ നിലക്കുന്ന തച്ചനെയാണ് കണ്ടത്. ജ്യേഷ്ഠസഹോദരൻ പൊടുന്നനെ നന്ദിയോടെ, കൃതാർത്ഥതയോടെ പറഞ്ഞു. “പോകാൻ വരട്ടെ. ഇനിയും വേറെ ജോലികൾ ഞങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് തരാം.”

“ഇവിടെ നിലക്കാൻ എനിക്കും സന്തോഷമേയുള്ളൂ” തച്ചൻ വിനയത്തോടെ പറഞ്ഞു “പക്ഷേ എനിക്ക് പോകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പലയിടത്തും ഇതുപോലെ ഇനിയും ധാരാളം പാലങ്ങൾ പണിയേണ്ടതുണ്ടല്ലോ!”

തോളിൽ പണിയായുധങ്ങളും ഏന്തി ‘നസരേന്തിലെ തച്ചൻ’ യാത്രയായി...

ബൈബിൾ

ദൈവം മനുഷ്യന് നൽകിയ ഏറ്റവും നല്ല സമ്മാനം ബൈബിളാണെന്ന് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്നുള്ള എല്ലാ നന്മയും ഈ പുസ്തകം നമ്മെ അറിയിക്കുന്നു. മറ്റെങ്ങും എനിക്കു പോകാനില്ലെന്ന തിരിച്ചറിവോടെ ഞാൻ മുഴുകാലിൽ എത്രയോവട്ടം ഈ പുസ്തകത്തിനു മുമ്പിൽ ധ്യാനനിമഗ്നനായി നിന്നിട്ടുണ്ട്!...

ഏബ്രഹാം ലിങ്കൺ

നാസ്തികൻ

ഈ ഭൂമിയിലേക്കു കുനിഞ്ഞുനോക്കിയാൽ ഒരു നിരീശ്വരവാദിയായിരിക്കാൻ ഒരുവനു കഴിഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ ആകാശത്തിലേക്ക് കണ്ണുയർത്തിയിട്ട് ‘ഒരു ദൈവം ഇല്ല’ എന്നു പറയുവാൻ ഒരുവന് എങ്ങനെ കഴിയും എന്നെ നിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ.

ഏബ്രഹാം ലിങ്കൺ